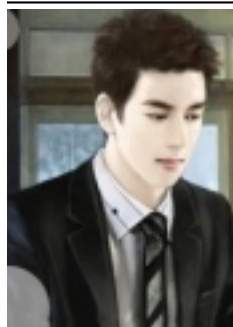

Tổng Giám Đốc Và Anh Chàng Mở Khóa

Contents

Tổng Giám Đốc Và Anh Chàng Mở Khóa	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	6
3. Chương 3	11
4. Chương 4	15
5. Chương 5	19
6. Chương 6	23
7. Chương 7	28
8. Chương 8	32
9. Chương 9	37
10. Chương 10	40
11. Chương 11	44

Tổng Giám Đốc Và Anh Chàng Mở Khóa

Giới thiệu

Thể loại: hiện đại, kiện khí thẳng nam công x tổng giám đốc dụ thụ, SP văn, 1×1, HEEdit: Thù Nhi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-giam-doc-va-anh-chang-mo-khoa>

1. Chương 1

“Xin chào, công ty khóa Tín Thiên xin nghe, xin hỏi ngài cần gì?”

Nhân viên trực điện thoại Tiểu Lý tai đeo microphone, tay ghi chép lại cực nhanh.

Đây là một công ty chuyên mở khóa nhỏ đến không thể nhỏ hơn, nói là công ty cho oai thôi chứ kỳ thật tổng cộng bất quá chỉ có ba nhân viên, trừ bỏ người chuyên phụ trách trực điện thoại cũng chỉ có một thợ khóa cộng thêm trợ thủ của hắn.

Công ty tuy nhỏ nhưng được cái sư phụ mở khóa tay nghề tốt bù lại, dân tở rơi quảng cáo cũng chuyên cần, hơn nữa mỗi ngày đều có một bó người sơ ý quên mang chìa khóa mà đi ra ngoài, bắt đắ dĩ gọi điện xin giúp đỡ, cho nên thu nhập coi như khá quan.

Bình thường mỗi sáng tương đối thanh nhàn, tuy nhiên hai tay Hình Thiên vẫn không nhàn rỗi, luôn luôn đùa nghịch luyện tập ổ khóa trên bàn cho đến khi tiếng chuông điện thoại vang lên liền biết lại có sinh ý tới cửa.

“Hảo, lập tức sắp xếp cho ngài,” Tiểu Lý ghi địa chỉ của đối phương xuống, vừa cúp điện thoại, lập tức chuyển từ chế độ rụt rè e lệ thành thiếu nữ bát quái: “Tiểu Thiên ca, chủ nhà số mười bốn ở Thịnh Đức Gia Châu là loại người nào a?”

Nghe thấy địa chỉ này, Hình Thiên cũng ngoài ý muốn nhứ mảy, Thịnh Đức Gia Châu là loại địa phương dành cho người giàu có, đi qua một lần cũng khiến người ta có ấn tượng khắc sâu, huống chi Hình Thiên đi qua đó không chỉ một lần.

Mặc dù đã đoán ra, nhưng hắn vẫn là biết rõ còn cố hỏi một câu: “Như thế nào, lại là người đó?”

Tiểu Lý gật gật đầu: “Đây là lần thứ ba trong tháng rồi.” Cô cả người nghiêng về phía trước, thần bí hề hề hỏi: “Anh xác định là người ta quên mang chìa khóa chứ không phải là phú bà nào coi trọng anh chứ?”

Hình Thiên mắt trắng nhìn cô: “Não động quá lớn thành bệnh, phải trị.” Nói xong, ngay cả tờ giấy ghi địa chỉ cũng không lấy, lập tức xách bao dụng cụ đi ra ngoài.

Tiểu Lý bị khinh bỉ trắng trợn, bĩu môi quay lại ngồi: “Lưu thúc không ở đây, một mình anh không có vấn đề gì chứ?”

Lưu thúc là trợ thủ của Hình Thiên, bình thường chịu trách nhiệm giúp hắn mở xe, giúp một tay, hôm nay bị bệnh xin nghỉ phép, chỉ còn lại một mình Hình Thiên.

“Cô nói xem?” Hình Thiên không đáp, hỏi ngược lại, chỉ trong thời gian một tháng hắn đã mở khóa hai lần cho hộ gia đình này, ngay cả nhắm mắt lại cũng có thể cạy ra, dứt lời cũng đã ra đến cửa.

“A, còn địa chỉ!” Tiểu Lý thấy người đã đi mà tờ giấy vẫn còn trên bàn, vội vàng nhặt lên hướng hắn vẫy vẫy.

Hình Thiên một chân đã bước ra ngoài cửa, hắn cũng không quay đầu lại: “Tôi nhớ rõ!”

Hình Thiên ngựa quen đường cũ lái xe đi đến cổng tiểu khu Thịnh Đức Gia Châu, bảo vệ vừa nhìn thấy Hình Thiên ngồi trên chiếc xe cao cao, chung quanh thân xe dán đầy quảng cáo mở khóa chuyên nghiệp, đồng dạng cũng ngạc nhiên một phen.

“Như thế nào lại là cậu?”

“Cái này phải hỏi gia chủ của anh ấy,” Hình Thiên nói: “Tôi nghĩ anh nên đề nghị vị lão ca ở nhà số mười bốn kia tồn một bộ chìa khóa dự bị chỗ anh.”

Bảo vệ nở nụ cười: “Kia chẳng phải là sẽ cản trở cậu làm sinh ý?”

“Không sai.” Hắn cong cong khóe miệng “Cho nên tốt nhất không cần.”

Bởi vì là “khách quen”, bảo vệ ngay cả đăng ký cũng miễn, trực tiếp mở cổng cho hắn đi vào. Hình Thiên lần đầu tiên tới nơi này thấy cái gì cũng là mới mẻ, tận lực ngắm cảnh một phen, nay cũng đã nhìn không chớp mắt.

Hắn lập tức điều khiển xe tiếp cận mục tiêu, còn chưa mở cửa xe liền nhìn thấy gia chủ từ nội viện chạy lại đón.

Người nọ nhìn bộ dáng khoảng trên dưới ba mươi tuổi, thuộc loại nhân sĩ tinh anh điển hình, mới tuổi trẻ như vậy đã có thể mua được nhà ở sang quý như thế này, hiển nhiên là có chút năng lực. Bất quá nội tâm Hình Thiên âm thầm cảm thán, chính là trí nhớ có hơi kém một chút, so với sư phụ dạy hắn mở khóa, hắn cảm giác đối phương càng cần một bác sĩ tâm lý đến trị chứng hay quên thì hơn.

“Ngại quá, lại phiền toái ngài,” Lăng Hi Nghiêu thấy Hình Thiên từ khoang điều khiển nhảy xuống, trái phải nhìn một hồi mới xác nhận người đến chỉ có một mình hắn.

“Một vị sư phụ khác đâu?” Anh hỏi.

“Bị bệnh, không tới” Hình Thiên đáp.

Nói đến Lý thúc trợ thủ của hắn, hai người mỗi lần tới cửa mở khóa đều sẽ bị người ta nhận lầm người lớn tuổi hơn là sư phụ, Hình Thiên tuổi trẻ đi theo lão mới là học đồ. Mà sự thật lại hoàn toàn tương phản, Hình Thiên tuy rằng tuổi đời còn nhỏ nhưng đã là một trong những cao thủ số một, mở bất kỳ loại khóa nào đều có thể dễ như trở bàn tay, khiến từng người tưởng lầm hắn là học việc được mở rộng tầm mắt.

Lăng Hi Nghiêu cũng là một trong những người nhận sai, lần trước hắn kêu anh xoay lưng qua chỗ khác, rồi dùng không đến ba giây công phu mở ra ổ khóa- nghe nói là có hệ số phòng trộm an toàn số một, biểu tình của đối phương lúc ấy Hình Thiên đến nay còn nhớ rõ.

Mỗi lần nhìn đến người khác có phản ứng như vậy, Hình Thiên đều sẽ cảm thấy buồn cười, nội tâm cũng đồng dạng dương dương đắc ý. Bất quá trang bức là lạc thú đệ nhất nhân sinh hắn, đối mặt với việc người khác kinh ngạc cùng tán thưởng, hắn bề ngoài vẫn là không chế được bình tĩnh tự nhiên, người bên ngoài chỉ có cảm giác hắn tuổi còn trẻ đứng trước vinh nhục không sợ hãi, mà không biết trong lòng hắn cái đuôi sớm đã vênh cao lên tận trời.

Sau khi biết trợ thủ của Hình Thiên sẽ không tới, Lăng Hi Nghiêu bắt giác thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ là biến hóa này rất nhỏ, ngay cả Hình Thiên có nhìn thấy cũng sẽ không để trong lòng.

“Như thế nào lại không cẩn thận như vậy, lại quên mang chìa khóa?” Hình Thiên vừa đi vừa hàn huyên với khách hàng, người bình thường quên mang chìa khóa một lần, ít nhất một đoạn thời gian sau sẽ bảo trì cảnh giác, sẽ không hai ba lần tái phạm cùng một sai lầm, chung quy lại mở khóa một lần giá cả xa xỉ, giống Lăng Hi Nghiêu quá tam ba bận quên mang chìa khóa như vậy hắn vẫn là lần đầu gặp.

Lăng Hi Nghiêu đi theo phía sau hắn: “Gần đây trí nhớ quả thật không được tốt.”

“Công tác rất bận sao?”

Lăng Hi Nghiêu trả lời hàm hồ mấy từ: “Hắn là vậy.”

Hình Thiên phía trước đột nhiên đứng lại: “A, giấy phép.....”

Trong quy tắc của bọn họ, trước khi mở khóa phải trình diện giấy phép tại cục công an, công việc này luôn luôn là do Lý thúc phụ trách, khó trách Hình Thiên sẽ quên.

Hắn vừa định xoay người trở về lấy liền bị Lăng Hi Nghiêu gọi lại: “Không cần, Hình sư phụ, tôi đã xem qua.”

Hình Thiên ngẫm lại cũng đúng, đều đến hai lần, bất quá.....

“Anh như thế nào biết tôi họ Hình?” Lần nào đến cũng đi vội vàng, hắn không nhớ có tự giới thiệu với người này chưa.

“Trên giấy phép của ngài có ghi.” Lăng Hi Nghiêu hồi đáp.

Hình Thiên vỗ vỗ trán, như thế nào lại quên mất chi tiết này, bất quá kẻ có tiền có phải đều nho nhã như vậy hay không, mở miệng một tiếng ‘ngài’, gọi đến Hình Thiên thật không quen.

Hắn đi đến cửa chính, lấy dụng cụ từ trong bao ra. Đã từng có hai lần kinh nghiệm, Lăng Hi Nghiêu không cần nhắc nhở liền chủ động quay lưng đi. Hình Thiên thừa dịp anh xoay người liền thuận thực cầm dụng cụ cắm vào lỗ khóa, một lát sau chỉ nghe ‘cạch’ một tiếng, cửa ứng tiếng mở ra. Với loại cửa phòng trộm kiểu này ứng phó với tiểu thủ nửa vơi hời hợt thì không có trở ngại gì, nhưng trước mặt Hình Thiên liền thành thùng rỗng kêu to, ngay cả một người cũng đồng dạng ở bên cạnh lấy chìa khóa mở chỉ sợ cũng không nhanh được như hắn.

“Thu phục,” Hình Thiên tránh sang một bên nhường lối, ý bảo cửa đã mở: “Lần sau trước khi ra ngoài nhớ đừng quên nữa.”

“Hình sư phụ kỹ thuật vẫn là tốt như vậy.”

Anh từ đáy lòng đang tán thưởng thì nghe thấy Hình Thiên thỏa mãn nói: “Đều mở nhiều như vậy, để tôi đánh mấy cái dự phòng cho anh.”

Hắn nói đến sáng khoái, ngược lại là Lăng Hi Nghiêu có chút chần chờ: “Tôi mạo muội thỉnh giáo một chút.....”

“Ân?”

“Xin hỏi Hình sư phụ..... Ngài có phải bất cứ khóa nào cũng có thể mở hay không?”

Ngay cả thợ khóa lợi hại nhất cũng không dám vọng ngôn chính mình có thể mở ra tất cả các loại khóa. Nghe Lăng Hi Nghiêu hỏi như vậy, Hình Thiên liền biết anh nhất định còn có việc.

“Hầu hết đi..... Anh muốn mở khóa nào?”

“Két an toàn, được không?”

Nguyên lai chỉ là két an toàn mà thôi, Hình Thiên trong lòng có chuẩn bị nhưng cũng không dám cam đoan: “Tôi phải xem trước đã.”

Đây vẫn là lần đầu tiên Hình Thiên bước qua cánh cửa này, nhà của Lăng Hi Nghiêu được trang hoàng thật sự bắt mắt, nội thất tuy hình thức đơn giản nhưng nhìn qua là biết xa xỉ phẩm.

“Phòng lớn như vậy anh ở một mình?” Dọc theo đường đi, Hình Thiên để ý trong phòng không có bất kỳ bài trí nào mang hơi hướm của phụ nữ.

“Ừ,” Lăng Hi Nghiêu cho câu trả lời khẳng định đầy thuyết phục.

“Anh chưa kết hôn?”

Lăng Hi Nghiêu lắc đầu: “Chưa.”

Hình Thiên thoáng nhướn mi: “Kim cương vương lão Ngũ nga.”

Lăng Hi Nghiêu đối với đánh giá của hắn không đáp lại, đến trước một bước mở cửa thư phòng ra, có lẽ do thói quen nghề nghiệp, thứ đầu tiên Hình Thiên nhìn thấy chính là két an toàn trong góc.

Nhìn đến ngăn tủ kia, Hình Thiên có chút yên lòng, không phải két an toàn đặc biệt gì, bằng năng lực của hắn còn chưa tới mức mở không ra.

“Nhớ rõ mật mã sao?”

Lăng Hi Nghiêu tựa hồ do dự một chút, sau đó lắc đầu.

Đành vô phương, Hình Thiên tiến lên cẩn thận xem xét: “Có thể mở, chỉ là phương diện giá cả sẽ hơi đắt chút.”

Lần này Lăng Hi Nghiêu trả lời thật sự quyết đoán: “Không thành vấn đề.”

Hình Thiên sau khi mời anh đứng qua một bên, bắt đầu nghiêm túc đối phó với két an toàn trước mặt, loại két an toàn thuần túy này cảm giác phức tạp hơn nhiều so với khóa cửa, nhưng cũng không làm khó được kỹ thuật tinh xảo của hắn.

Quả nhiên, sau khi một xà ngang cuối cùng rơi vào lỗ hổng, thanh âm thanh thúy từ lỗ khóa vang lên, Hình Thiên nhìn nhìn đồng hồ, thời gian hắn dùng so với lần trước còn ngắn hơn.

Hình Thiên tự giác không mở két an toàn ra xem gì đó bên trong, mà là trực tiếp thu dọn đạo cụ đi ra khỏi thư phòng, Lăng Hi Nghiêu chờ ở ngoài cửa thấy hắn đi ra thì mừng rỡ: “Nhanh như vậy?”

Hình Thiên cũng dự đoán được anh sẽ nói như vậy, cố ý nhẹ nhàng băng quơ nói tiếp: “Mật mã là 825, anh tốt nhất nhớ kỹ một chút.”

Lăng Hi Nghiêu vào thư phòng, lại rất nhanh đi ra: “Cám ơn Hình sư phụ, để tôi rót cho ngài chén nước.”

Hình Thiên vốn định nói không cần, nhưng đối phương đã đi vào phòng bếp, hẳn đành phải ngồi xuống sofa trong phòng khách chờ.

Nói về sofa, ngồi ở trên nhưng thật sự là thoải mái, Hình Thiên dùng sức ngã vào chỗ tựa lưng, chỉ cảm thấy chung quanh thân thể mềm mại vô cùng, làm người ta ngồi xuống rồi thì chẳng muốn đứng lên, thậm chí Lăng Hi Nghiêu cũng thật sự là biết hưởng thụ.

Không bao lâu sau Lăng Hi Nghiêu trở lại, trên bàn trà trước mặt Hình Thiên nhiều hơn một cái chén, Hình Thiên bưng lấy một hơi uống hơn phân nửa, là nước chanh, thanh thanh lãnh lãnh mang theo chút acid citric.

Thừa dịp Hình Thiên uống nước, Lăng Hi Nghiêu lấy ví tiền, từ bên trong rút ra một xấp tiền mặt, đợi Hình Thiên buông chén xuống liền đưa qua.

Hình Thiên tiếp nhận, đếm đếm, không đúng.

“Anh đưa nhiều hơn rồi?” Nhiều tiền như vậy đừng nói mở khóa, chính là mua thêm két an toàn cũng dư dật.

“Không.....” Lăng Hi Nghiêu lại bắt đầu áp a áp ứng: “Kỳ thật tôi, tôi còn có một ổ khóa cần mở.....”

“Còn nữa?” Hình Thiên nghe vậy cũng kinh ngạc: “Anh sẽ không phải là đem cả chùm chìa khóa ném đi đấy chứ?”

“Không phải..... Đúng vậy.....” Lăng Hi Nghiêu trước phủ định, sau lại khẳng định, như là đáp án ngay cả chính mình cũng chưa nghĩ kỹ.

“Vậy đó là gì, tủ sắt? Hay là văn phòng?”

Lời nói kế tiếp tựa hồ khiến Lăng Hi Nghiêu rất khó mở miệng, anh chần chừ, cuối cùng vẫn là không xác định, hỏi: “Ngài thật sự khóa gì cũng có thể mở sao?”

Hình Thiên nghĩ không ra loại vấn đề gì sẽ khiến người trước mắt này khó xử như thế, hai ba lần muốn hẳn xác nhận: “Nếu ngay cả tôi đều mở không được, anh gọi thợ khóa khác đến cũng không nhất định có thể mở ra.”

“Kia, vậy ngài có thể... có thể nhắm mắt lại mở không?”

Hình Thiên nhăn mi, người này sẽ không phải là đang chơi hấn chứ?

Đột nhiên câu nói của Tiểu Lý vọng lại bên tai: ‘Anh xác định là có người quên mang chìa khóa chứ không phải phú bà nào coi trọng anh?’

Tầm mắt Hình Thiên lập tức rơi xuống ly nước chanh còn lại non nửa, trong lòng rung mình, hẳn sẽ không là gặp phải biến thái đi?

Nga không, này so với phú bà còn không xong hơn.

Lại nhìn về phía Lăng Hi Nghiêu, trong mắt Hình Thiên tràn ngập vẻ đề phòng rõ rệt: “Muốn mở cái gì, anh không ngại nói thẳng?”

Trên sofa, Lăng Hi Nghiêu thình lình đứng lên, Hình Thiên theo bản năng dựa về phía sau.

“Tôi, tôi.....” Lăng Hi Nghiêu nội tâm như đang tiến hành đấu tranh tư tưởng, mà Hình Thiên lúc này cũng đang cực lực duy trì trấn định ngoài mặt.

Hai người yên lặng giằng co nửa ngày, cuối cùng Lăng Hi Nghiêu cắn răng một cái, giải khai dây lưng.

Hình Thiên ánh mắt không tự chủ được nhìn theo động tác của đối phương, thẳng đến khi bộ vị tối tư mật của đối phương bại lộ trong không khí, Hình Thiên khó có thể tin tưởng mở to hai mắt nhìn.

“Kia, đó là cái gì.....?”

2. Chương 2

Tầm mắt Hình Thiên dường như bị đóng đinh tại mặt trên của người đối diện, dù có thể nào cũng dứt không ra.

Nam nhân trước mắt này đồng dạng cũng có khí quan giống hần, nơi đó đang ngủ đông, lại bị một đạo cụ cổ quái như lồng chim chặt chẽ giam cầm, có cảm giác băng lãnh của kim loại mà lại nặng nề, không phù hợp với cơ thể con người, thứ ấy xuất hiện ở nơi đó, chính hần cũng cảm thấy không thích hợp.

Rất khó tưởng tượng sẽ có người đeo thứ này, nhất là còn bao trụ bộ vị mẫn cảm yếu ớt nhất của nam nhân. Suy nghĩ một chút, Hình Thiên trong lòng liền dâng lên cảm giác rất không thoải mái.

“Tôi.....” Lăng Hi Nghiêu thanh âm gian nan vang lên, bị buộc bại lộ như vậy trước mặt một người xa lạ chính là đã đem tự tôn của anh ném vào Địa Ngục, Hình Thiên không hề che dấu sự phản cảm càng khiến anh hận không thể xấu hổ mà chết.

Nhưng mà giằng co trạng thái này một tháng, Lăng Hi Nghiêu nay đã đến cùng đường.

“..... Không cẩn thận..... Làm mất chìa khóa.....” Anh nói như thể rặn ra từ trong kẽ răng, mỗi một lời nói lên gian khổ như vậy “Này..... dùng tay không được.....”

Hình Thiên như từ trong đại mộng tỉnh dậy, trùng kích cường liệt khiến hần ngay cả khí chất ngụy trang xưa nay đều ném ra sau đầu, hần dù có thể nào cũng nghĩ không ra, một người nhìn qua tây trang giày da, áo mũ chỉnh tề lại có ham mê kỳ cục như vậy.

Hần vội đứng bật dậy, không chút nghĩ ngợi thốt lên: “Biến thái!”

Hai chữ không hơn khiến Lăng Hi Nghiêu lâm vào chấn động, sắc mặt trong nháy mắt trở nên xanh mét.

Hình Thiên quăng ra những lời này, nắm lấy bao dụng cụ xoay người liền đi. Nói là đi chẳng bằng nói là trốn, hần giờ phút này thầm nghĩ cách xa tên biến thái này càng xa càng tốt, thẳng đến khi chạy vào trong xe đóng cửa lại mới phát hiện trái tim mình bùm bùm đập mạnh.

Hần liếc liếc mắt nhìn căn nhà số mười bốn, mới rồi hần chạy gấp gáp, ngay cả cửa đều không đóng, trong nháy mắt hần thậm chí nghĩ đối phương sẽ đuổi theo hủy thi diệt tích, nhưng sự thật là bên trong một điểm động tĩnh cũng không có.

Mặc dù như thế, Hình Thiên vẫn là trước tiên đạp chân ga, dùng tốc độ nhanh nhất trốn thoát khỏi cái nơi không xong này.

Tiểu Lý nhìn Hình Thiên mất hồn mất vía về công ty, cô quơ quơ tay trước mặt hần vài lần, đối phương như thế mới đột nhiên phát hiện tồn tại của cô mà thanh tỉnh.

“Sao lâu vậy mới trở về.” Tiểu Lý liếc nhìn thời gian. “Không giống tốc độ của anh a?”

Hình Thiên không thể nói chính mình trong lúc bối rối còn đi nhầm đường một lần, phải lái xe quay lại, chỉ nói: “Nga, còn phải mở thêm két an toàn.”

Tiểu Lý bán tín bán nghi nga một tiếng, vươn tay: “Tiền đâu?”

Hình Thiên dứt tay vào túi, lúc này mới nhớ tới vừa rồi hần trong lúc nhất thời bị kinh hách quá lớn, ngay cả tiền đều quên lấy.

“Tiền..... Tiền..... Quên.....”

Hần thế nhưng hiếm khi lấp bắp như vậy, Tiểu Lý từ trước đến nay chưa thấy Hình Thiên có bộ dáng như lúc này, như thế vừa phát hiện ra giống loài mới, đánh giá hần trên dưới vài lần: “Anh không phải là.....”

Cô đột nhiên hít một ngụm khí lạnh: “Chẳng lẽ bị em nói trúng, chủ nhà số mười bốn thật sự là phú bà?”

“Không có!” Hình Thiên xuất phát từ chột dạ, ngữ điệu có chút hỏn hển khó thở: “Không phải như cô nghĩ, tôi chính là, chính là quên mà thôi, lần sau đi ngang qua sẽ lấy!”

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng bản thân Hình Thiên cũng không biết đến cùng là còn có lần sau hay không, Tiểu Lý thấy giọng điệu hắn không tốt lắm nên thức thời ngậm miệng, ngược lại nội tâm nghi hoặc một điểm cũng không giảm bớt.

Cả ngày hôm ấy lực tục nhận thêm được vài sinh ý, Hình Thiên một người bốn ba khắp nơi, thường thường bên này còn chưa làm xong, địa điểm công tác kế tiếp đã báo lại đây.

Tuy nhiên sự bận rộn không hoàn toàn xóa tan tâm tình không yên của Hình Thiên, hần cả ngày đều không phát huy được phong độ, may mà Lưu thúc không có ở đây, người không trong nghề lại nhìn không ra, nên vẫn như trước tán thưởng Hình sư phụ tay nghề cao siêu.

Thẳng đến khi hoàn thành công việc, về nhà, nằm ở trên giường, Hình Thiên mới từ từ tỉnh táo lại, lý trí bắt đầu suy xét chuyện phát sinh ngoài ý muốn ban ngày.

Đêm nay Hình Thiên được hôm hiếm khi mất ngủ, hần lật qua lật lại, trong đầu đều là hình ảnh kia của Lăng Hi Nghiêu.

Một vài chi tiết bị cố ý xem nhẹ cũng một lần nữa xuất hiện trong đầu hần, điển hình là biểu tình bị đả kích nghiêm trọng của cái người bị hần mắng là biến thái.

Biến cố trong nháy mắt ấy liên tiếp lặp lại trong đầu Hình Thiên, dù có thể nào cũng không lái đi được.

Hần có thể tưởng tượng được Lăng Hi Nghiêu phải hạ quyết tâm lớn cỡ nào mới hướng hần xin giúp đỡ, cũng có thể cảm nhận được mình sở tác sở vi đối với anh tạo thành đả kích nặng cỡ nào, sau khi ý thức được điểm này, hần lại không nhận được miên man suy nghĩ.

Mình chạy mất như vậy, anh ta còn có dũng khí tìm người thứ hai tới sao?

Nếu anh ta không tìm, kia chẳng phải một đời đều phải mang ngoạ ý kia mà sống sao?

Vạn nhất anh ta không chế không được, chỗ đó lại yếu ớt như vậy, tự làm bị thương bản thân thì làm sao đây?

Mình nói như vậy tuy khó nghe, nhưng nếu lúc nhất thời trong lòng luẩn quẩn..... Hần là không đến mức này đi?

Nhưng nếu đối phương thực sự xảy ra điều gì sơ xuất, mình chẳng phải trở thành hung thủ gián tiếp sao?

Hình Thiên lại trở mình, càng nghĩ càng cảm thấy hôm nay hần biểu hiện có chút quá phận.

Mình lúc ấy vì sao lại nói như vậy đâu? Mang cái thứ kia cũng không có nghĩa anh ta là biến thái.....

Được rồi liền tính là biến thái, anh ta cũng không có làm phiền mình đi? Ít nhất anh ta cũng không biến thái đến mức đứng không.

Dù sao là anh ta tự khóa bản thân chứ không phải mình, tuy rằng anh ta có muốn khóa cũng khóa không được.

May mà anh ta không kê đơn trong nước chanh, sau đó mê gian mình..... Tuy rằng mang ngoạ ý kia anh ta cho dù có tâm cũng vô lực.

Nếu người ta vừa không gây trở ngại đến mình, cũng không vi phạm pháp luật pháp quy, nhiễu loạn trị an xã hội, thì anh thích biến thái như thế nào đều là chuyện của anh, mình vì sao phải biểu hiện quá khích như vậy đâu?

Có một loại áy náy nhàn nhạt xông lên trong lòng, nhưng so sánh dưới đó cũng không phải để hần cảm thấy hối hận.

Hình Thiên xoay người ghé vào trên giường khổ sở lấy gối bưng kín đầu, hình tượng cao quý lãnh diễm của hần a.....

Sáng sớm ngày hôm sau, Hình Thiên miễn cưỡng mơ hồ không đợi đồng hồ báo thức vang lên liền ngồi dậy, thật nhanh mặc quần áo rửa mặt, ngay cả điểm tâm cũng chưa ăn, lao xuống lầu.

Hắn muốn đến nhà Lăng Hi Nghiêu trước khi anh đi làm, đem tâm sự làm sáng tỏ, không thì hẳn cả ngày sẽ rối rắm về chuyện này.

Bảo vệ đánh cái ngáp từ trong phòng đi ra, nhìn thấy xe hắn, cơn ngáp dài ngừng lại hơn phân nửa.

“Tôi nói.” Bảo vệ bất đắc dĩ đi tới mở cửa cho Hình Thiên: “Có cần xin chủ khu cho cậu thẻ ra vào vô thời hạn hay không, mỗi lần như vậy cậu có thể quẹt thẻ vào.”

Hình Thiên trong lòng có chuyện, không có tâm tư phụ họa nói đùa, cười ha ha đánh xe đi thẳng vào. Bảo vệ nhìn phương hướng hắn rồi đi lắc lắc đầu, xem ra hẳn đúng là phải suy xét đề nghị của Hình Thiên hôm qua một chút.

Nhưng là chủ nhà căn hộ số mười bốn nhìn qua là người tháo vát tài giỏi, không giống như người hay vút đồ bừa bãi a?

Hình Thiên thuận thực đánh tay lái quẹo trái rẽ phải, giống như là trở lại nhà mình vậy. Rất nhanh, cửa nhà số mười bốn xuất hiện trước mặt hắn, xuyên qua cửa sắt kiểu dáng Châu Âu điêu khắc hoa lệ, hắn đưa mắt nhìn về gara, cửa đóng chặt, nhìn không ra là chủ nhân tòa nhà còn tại nhà hay đã xuất môn.

Hắn nhảy xuống xe, ấn chuông cửa vài cái, lần sau so với lần trước ấn đến dồn dập.

Có lẽ là xuất phát từ lo lắng trong tiềm thức, thời gian chờ đợi trở nên quá mức dài lâu, Hình Thiên ấn vài cái lên chuông cửa thấy không có người ứng, mấy ý tưởng tiêu cực tối hôm qua đều không khống chế được ào ra.

Trong nhà yên tĩnh khiến hắn có dự cảm bất thường, sẽ không phải là phát sinh mấy chuyện hắn nghĩ đi?

Nghĩ đến đây, Hình Thiên cũng không quản được nhiều như vậy, tự tiện vói tay vào cửa sắt kéo then cửa ra, ba bước cũng chuyển thành hai bước vọt tới cửa chính nhà Lăng Hi Nghiêu, dễ dàng cạy mở khóa, ngay sau đó suýt nữa đụng phải Lăng Hi Nghiêu cũng đang mở cửa.

Hai người một trong một ngoài nhìn thấy đối phương, đều là đồng dạng sửng sốt.

“Cậu..... Như thế nào lại đến đây?”

“Anh, anh không có việc gì a?”

Hai người trăm miệng một lời nói xong, lại đều không hẹn mà cùng ngậm miệng, Hình Thiên đánh giá người trước mặt, mặc một thân áo ngủ, tóc còn có chút lộn xộn, hiển nhiên là vừa bị hắn gọi từ trên giường dậy.

Nguyên lai chỉ là hắn đa tâm sao? Hắn theo bản năng tay trái nắm lại, đem công cụ gây án dấu đi, thâm nghĩ không xong, hẳn này hẳn là thuộc dạng xâm nhập dân cư bất hợp pháp đi?

Kinh ngạc qua đi chính là nhất thời xấu hổ, ngày hôm qua chung quy xảy ra cái loại chuyện này, làm bộ như cái gì cũng chưa hề xảy ra là không có khả năng, hai người ánh mắt tránh né nhau nửa ngày, cuối cùng vẫn là Lăng Hi Nghiêu mở lời trấn định lại.

“Ngài là tới lấy tiền đi” Anh sáng tỏ “Chờ tôi đi lấy.”

“Không, đợi một chút!” Hình Thiên không chút nghĩ ngợi kéo anh lại: “Không phải tôi tới lấy tiền!”

Lăng Hi Nghiêu ngừng lại.

“Không đúng, tôi đúng là tới lấy tiền..... Bất quá mục đích chủ yếu tôi đến không phải vì điều này.....” Hình Thiên khó chịu vò tóc: “Cái kia... ngày hôm qua, ngày hôm qua là tôi bị dọa đến, nhất thời xúc động.....”

Lăng Hi Nghiêu theo dõi hắn, trong mắt chậm rãi dấy lên tia sáng hy vọng, biến hóa rõ rệt tựa như người cùng đường một lần nữa gặp được sinh cơ, Hình Thiên từ lúc chào đời tới nay vẫn là lần đầu tiên được yêu cầu như vậy.

Hình Thiên chờ đến khi ánh mắt tiêu tan một tia xấu hổ cuối cùng, hẳn rốt cuộc có thể thản nhiên nhìn thẳng ánh mắt đối phương, nói chuyện cũng không khẩn trương như trước.

“Anh không ngại thì để tôi thử lại đi?”

Hình Thiên một lần nữa ngồi trong phòng khách nhà Lăng Hi Nghiêu, hần càng không ngừng nhắc nhở bản thân trước mặt chỉ là một chiếc khóa bình thường mà thôi..... tuy rằng vị trí của nó có hơi quỷ dị.

Ngày hôm qua vội vàng nhìn qua, hần mới chỉ thấy sơ sơ, hôm nay ngay trước mặt mới có thể cẩn thận xem xét cấu tạo.

Nó gồm nhiều chiếc vòng kim loại quây chung quanh thành một lồng sắt hình cung, vừa vặn bao trùm toàn bộ khí quan, phần trước mở rộng, phía cuối có vòng sắt, nơi kết hợp dùng khóa đầu cố định, người thường nếu không có chìa khóa thì tuyệt đối mở không ra, cũng chạm không tới.

Nhìn ổ khóa kia, Hình Thiên thở dài nhẹ nhõm một hơi, đó chỉ là một ổ khóa bình thường nhất mà thôi, khi hần năm tuổi đã có thể đâm ra rồi chứ đừng nói hiện tại.

“Này a, cái này mở dễ thôi.” Hần một bên đi lấy bao đồ nghề, một bên trấn an Lăng Hi Nghiêu: “Anh chờ tôi một chút a.”

Lăng Hi Nghiêu gật gật đầu: “Muốn tôi quay đầu đi không?”

Hình Thiên toát mồ hôi: “Không, không cần.”

“Vậy tôi nhắm mắt lại.”

“Được.”

Hình Thiên rút công cụ mở khóa vạn năng ra, trong không trung khoa tay múa chân một hồi, cảm giác không ổn lại ném trở về, mấy thứ này mở cửa chơi thì tạm tạm, vạn nhất chọc phải người thì mất nhiều hơn được.

Hần đổi sang một đoạn dây thép nhỏ, thời điểm mọi người còn chưa phát minh ra đủ loại công cụ mở khóa, sư phụ hần đã dạy hần dùng một đoạn dây thép mở cả một tiểu khu — đương nhiên khóa khi đó vẫn còn nguyên thủy, cấu tạo cũng rất đơn giản, xa xa không giống như bây giờ, chủng loại đa dạng.

Tuy rằng cái này chỉ bằng một đoạn dây thép đi khắp thiên hạ đã không còn tồn tại, bất quá ứng phó với cái khóa nhỏ trước mặt này vẫn là dư dật. Hình Thiên bắt đầu động thủ mở khóa, không tránh khỏi việc đụng phải làn da đối phương, bàn tay như bị phỏng nhanh chóng rút về.

Hần chợt dạ ngẩng đầu liếc mắt nhìn, nhất thời cảm thấy may mắn, may mà Lăng Hi Nghiêu nhắm mắt, không nhìn thấy bộ dáng mất mặt của hần.

Hình Thiên lắc lắc đầu nhắc nhở bản thân phải trấn định, thứ đối phương có hần cũng có, sở thêm hai cái có cái gì mà sợ, chẳng phải hần vẫn thường xuyên cùng mấy anh em tốt kẻ vai sát cánh sao?

Hần lại một lần nữa vươn tay ra..... Được rồi, ít ra thì hần sẽ không sờ đùi các anh em, huống chi là bấp đùi hay loại bộ vị này.

Ổ khóa cố định vị trí, Hình Thiên thế nào cũng phải phát sinh thân mật tiếp xúc với da thịt đối phương, hần dùng tốc độ nhanh nhất đem dây thép cắm vào lỗ khóa, lại cẩn thận chuyển động dây thép trong tay tìm kiếm điểm mắc của khóa.

Hình Thiên đang chuyên tâm cùng tâm khóa làm công tác đấu tranh, mu bàn tay không tránh khỏi ma sát phải bấp đùi đối phương, rất nhanh, hần phát hiện một chuyện so với không mở được khóa càng không xong hơn — tựa hồ xuất phát từ động tác của hần, chỗ đó của đối phương thế nhưng có phản ứng.

Bất quá phản ứng này tương đối hữu hạn, trói buộc hạn chế sự bành trướng của khí quan, làm nó hiện ra trạng thái bán cương, lại không thể hoàn toàn giãn ra, nhưng trong một khoảng thời gian nhất thời không thể nhuyễn xuống.

Lại một lần nữa theo bản năng thu hồi hai tay, Hình Thiên chính mắt thấy hết thấy quá trình, không biết làm gì đành ngẩng đầu, phát hiện đối phương đã mở mắt.

Lăng Hi Nghiêu lung túng xấu hổ cũng chẳng ít hơn hần là bao: “Thực xin lỗi..... Tôi chỗ đó..... tương đối miễn cảm.....”

Hình Thiên không biết nên nói cái gì, đành phải ngốc hồ hồ “nga” một tiếng.

“Anh..... ở trạng thái này đã bao lâu?”

Lăng Hi Nghiêu tính tính: “Chìa khóa của tôi mất nửa tháng trước.”

“Nửa tháng?!” Hình Thiên kinh hô lên tiếng.

“Nhưng một tháng trước tôi đã mang.” Lăng Hi Nghiêu đơn giản triệt để công đạo.

Hình Thiên miệng nhất thời không thể khép, một tháng, là đàn ông bình thường thôi đã sớm ghen hổng rồi, khó trách chỉ chậm nhẹ một chút liền phản ứng lớn như vậy.

Đổi lại là hần, chỉ cần một tuần, không, chỉ sợ một ngày cũng khó mà chịu đựng được.

Hình Thiên chỉ có thể lựa chọn không nhìn, tiếp tục vùi đầu mở khóa. Hần cuối cùng vẫn là người trẻ tuổi thôi, lòng hiếu kỳ chiếm thượng phong, đêm qua suy nghĩ vấn đề này đã lâu, nhin không được liền hỏi thẳng.

“Thứ anh mang này gọi là gì a?”

Lăng Hi Nghiêu mím môi, “Vòng trinh tiết.”

Hình Thiên cảm giác đã nghe qua thứ này ở nơi nào. “Bạn gái anh ở nước ngoài sợ anh xuất quỷ nên cho anh mang?”

“Tôi không có bạn gái.”

“Đó là..... tự anh mang?”

“..... Ừm,” Lăng Hi Nghiêu chần chờ một hồi, vẫn là thừa nhận.

Hình Thiên không hiểu: “Anh mang thứ này làm gì a?”

“Mới đầu là hiếu kì, sau này.....thành thói quen.”

“Này cũng có thể thành thói quen? Mang thoải mái sao?” Nhìn ngang nhìn dọc cũng không giống như là sẽ thoải mái a?

“Trên tâm lý..... Đại khái.....”

“Vậy anh mang thứ này, buổi sáng rời giường không đau sao?”

“Đau.” Lăng Hi Nghiêu thành thành thật thật trả lời.

“Đau anh còn mang?” Hình Thiên ngạc nhiên kêu lên: “Anh là bị ngược cuồng sao?”

Lăng Hi Nghiêu mím chặt môi không nói, Hình Thiên cảm giác hình như trong lúc vô ý hần đã tìm ra chân tướng

Hần đành phải ho nhẹ một tiếng, cầu mong hoàn thành cho nhanh, cái khóa chết tiệt này như thế nào mở mãi không ra, này hoàn toàn không phù hợp với mức độ khóa a, ngay cả hần cũng cảm thấy dọa người.

Hình Thiên có thể cảm nhận được trên trán mình có một tầng mồ hôi, bình thường mở ổ khóa khó nhất cũng không chặt vật như thế, hôm nay hần quả thực không bình thường..... Không, bắt đầu từ ngày hôm qua đã không bình thường. Hần có phần thô bạo vặn mạnh dây thép, sau đó cả người nhất thời hóa đá tại chỗ.

“Làm sao?” Lăng Hi Nghiêu phát giác người trước mặt hơi bất thường.

Trong tay Hình Thiên còn cầm non nửa đoạn dây thép, vẻ mặt quẫn bách.

“Gãy, gãy.....”

Tác giả có lời muốn nói: Bởi vì thiên văn này, ta cùng người ta đánh cuộc.

Sau đó, ta thua.

3. Chương 3

Lúc này đổi lại thành Lăng Hi Nghiêu sắc mặt không đúng, Hình Thiên vội vàng an ủi anh: “Đừng lo lắng, vấn đề nhỏ thôi, lập tức có thể chuẩn bị tốt.”

Lăng Hi Nghiêu vẫn là không tránh được lo lắng: “Thật sao?”

“Thật sự, kết an toàn tôi đều có thể mở được chứ đừng nói đến thứ này, tôi vừa rồi chỉ là khinh thường.”

Hình Thiên cam đoan khiến Lăng Hi Nghiêu có chút yên lòng.

“Cái kia, anh có kìm không?” Hình Thiên thử lấy ngón tay nắm đoạn dây thép lòi ra ngoài nhổ thử, phát hiện kéo không được, rốt cuộc biết dây thép vì sao lại gãy, nguyên lai là mắc kẹt bên trong.

“Có, tôi đi lấy.” Vừa định đi, anh liền bị Hình Thiên kéo lại.

“Này, vẫn là để tôi đi đi.” Hình Thiên ngưỡng ngừng nói.

Dưới sự nhắc nhở của hắn, Lăng Hi Nghiêu cũng ý thức được bản thân giờ phút này có chút bối rối, thẹn thùng.

“Trong gara có một hộp đồ nghề.”

Hình Thiên theo chỉ dẫn của anh đi tới gara, đây là gara đôi, bên trong đậu hai chiếc xe, một chiếc dành cho công việc, bên cạnh là chiếc SUV, hai chiếc xe đều màu đen.

Hộp đồ nghề màu vàng đen xen kẽ phi thường bắt mắt, Hình Thiên chỉ liếc mắt là nhìn ra, công cụ bên trong cũng màu vàng đen đầy đủ, từ lớn đến nhỏ sắp xếp chỉnh tề theo thứ tự, chủng loại cũng thập phần đầy đủ, có thường xuyên dùng hay không trên cơ bản đều có thể tìm được.

Hình Thiên rút kìm đầu nhọn ra, khi chuẩn bị rời đi, tầm mắt liền bị một thứ khác trong gara hấp dẫn.

Đó là một đoạn xích sắt vừa rộng vừa thô, một đầu cố định trên tường gara, một đầu khác nối liền với một chiếc vòng cổ bằng da, trên vòng cổ khảm hai hàng đinh tán chỉnh tề, đồng dạng cũng treo trên vách tường.

Này đã là lần thứ tư Hình Thiên đến nhà Lăng Hi Nghiêu, chưa từng thấy nhà anh nuôi chó, cần dùng dây xích lớn như vậy chắc là có nuôi loại chó to lớn hung mãnh nào đó.

Hình Thiên sợ Lăng Hi Nghiêu đợi lâu, cầm kìm nhanh chóng vòng vèo trở về, Lăng Hi Nghiêu ngồi trên sofa đã mặc lại quần ngủ, thấy hắn trở về, một lần nữa cười ra.

Hình Thiên mắt nhìn trần nhà, đây vẫn là lần đầu tiên có một nam nhân thoát quần trước mặt hắn, còn thoát những ba lần, cái này nếu truyền ra ngoài hắn nhất định bị bạn bè cười chết.

Tiểu huynh đệ của Lăng Hi Nghiêu nhìn qua yên tĩnh đi không ít, Hình Thiên cũng không muốn lại xuất hiện tình huống xấu hổ, nắm chặt thời cơ dùng kìm kẹp lấy dây thép, từng chút từng chút dụng lực rút ra, lại chọn một đoạn dây thép khác, sau khi thử độ rắn chắc mới lại cắm vào.

Lần này hiển nhiên so với lần trước thuận lợi hơn nhiều, Hình Thiên tâm tình buông lỏng là nguyên nhân chủ yếu, hắn còn có tâm tư cùng Lăng Hi Nghiêu nói chuyện phiếm: “Trong nhà anh nuôi chó sao?”

Lăng Hi Nghiêu trong lúc nhất thời không phản ứng: “Àn?”

“Tôi ở trong gara thấy có xích chó.”

Hình Thiên nói xong câu đó, Lăng Hi Nghiêu nửa ngày cũng không thấy lên tiếng. Hình Thiên mở mở, đột nhiên cảm giác có gì đó không đúng, động tác trên tay ngừng lại, cương ngạnh ngừng đầu. Quả nhiên Lăng Hi Nghiêu biểu tình trở nên thập phần mất tự nhiên, sau khi cùng Hình Thiên bốn mắt giao nhau, lập tức bối rối quay đầu đi chỗ khác.

Hình Thiên vẻ mặt ngốc trệ, từ lúc tiến vào đến nay, tam quan của hắn như được đổi mới. (tam quan chắc là mấy thứ về quan niệm nhân sinh...) Thuở nhỏ hắn được sư phụ giáo dục rằng, thế gian thiên kì bách quái,

dạng người gì cũng có, thế nhưng TMD người này cùng người khác có cần chênh lệch quá lớn như vậy hay không?

Hắn đầu thì nghĩ như vậy, tay lại dùng lực, ổ khóa ứng tiếng văng ra, ác mộng nửa tháng nay của Lăng Hi Nghiêu tại một khắc này rốt cuộc được kết thúc bởi một dấu chấm tròn.

Lăng Hi Nghiêu trong lòng thở một hơi thật dài, ngày phát hiện không thấy chìa khóa, mỗi một ngày trôi đi anh cảm giác như dài tựa một năm, Hình Thiên chính là một cọng rơm cứu mạng cuối cùng, tuy rằng cọng rơm này từng hung hăng đẩy anh vào đáy nước khiến anh suýt nữa hít thở không thông mà chết, bất quá nhanh chóng cắn rút lương tâm mà vớt anh lên.

Lăng Hi Nghiêu không thể biểu đạt nổi cảm kích trong nội tâm, khác với thợ khóa khác, Hình Thiên còn là ân nhân cứu mạng anh. Sau khi đỡ được trời buộc, chuyện thứ nhất anh làm chính là đi lấy ví tiền, tất cả số tiền mặt bên trong đều đưa cho Hình Thiên.

“Không không không, nhiều quá.” Nhìn một xấp tiền mặt kia, Hình Thiên nói thế nào cũng không chịu nhận: “Anh trả tôi tiền mở ba ổ khóa là được.”

“Hình sư phụ, ngài thực sự giúp tôi một đại ân, nếu ngài còn không nhận tôi sẽ thấy bất an.”

Mặc dù Lăng Hi Nghiêu nói như vậy, Hình Thiên vẫn kiên trì không nhận. Hai người đưa đẩy nửa ngày, Hình Thiên cuối cùng chủ động thoái nhượng một bước, tiếp nhận xấp tiền trong tay đối phương, tiện tay rút một ít không sai biệt lắm, số còn lại đặt trên bàn trà.

“Chỗ này, chỗ tiền này khẳng định vượt quá, phần dư coi như là tiền boa, còn lòng biết ơn của anh tôi ghi nhận, mở khóa vốn chính là công việc của tôi mà.”

Thấy hắn có ý như thế, Lăng Hi Nghiêu cũng chỉ đành buông tay, một đường tiễn hắn ra ngoài, còn chủ động giúp Hình Thiên mở cửa xe.

Hình Thiên trước khi lên xe liền nghĩ đến một sự kiện, nói quanh co: “Đúng rồi, cái kia.....”

“Có chuyện gì ngài cứ nói.”

“Chính là ngày hôm qua, ngày hôm qua tôi nói lời ấy..... Anh không nên để trong lòng.” Giải thích gì đó Hình Thiên thật sự không am hiểu, biểu đạt mấy từ hàm hồ này ra hi vọng Lăng Hi Nghiêu có thể nghe hiểu được.

Quả nhiên Lăng Hi Nghiêu đầu tiên là sững sốt một chút, sau đó hiểu ý mỉm cười.

“Cám ơn.” Anh nói.

Hình Thiên gật đầu, lái xe rời đi. Đi được một đoạn còn có thể từ trong kính chiếu hậu nhìn thấy Lăng Hi Nghiêu vẫn đứng lặng tại chỗ.

Thời điểm hắn trở lại công ty, Tiểu Lý cũng vừa mới đến không lâu, nhìn Hình Thiên so với hôm qua như thể hai người, liền biết phiền não của hắn đã được giải quyết.

“Tiền ngày hôm qua tôi vừa mới lấy.” Hình Thiên đem tiền từ chỗ Lăng Hi Nghiêu toàn bộ nộp ra. Công ty bọn họ nhỏ, Tiểu Lý ngoại trừ tiếp điện thoại từ khách còn kiêm nhiệm thêm cả công việc hành chính và kế toán.

“Nhiều như vậy?” Tiểu Lý tiếp nhận đếm đếm: “Anh rốt cục là mở cái gì a?”

“Ách, một cửa phòng trộm, một két an toàn, còn lại là tiểu phí.” Hình Thiên đặc biệt che giấu khóa thứ ba.

Tiểu Lý lấy ra số tiền chính xác, còn đâu trả lại cho Hình Thiên: “Tiểu phí anh giữ đi, sẽ không nhập sổ, không hồ là sống ở Thịnh Đức Gia Châu, tiểu phí cũng thu được nhiều như vậy.”

Hình Thiên ước lượng đếm tiền, vốn tưởng rằng duyên phận giữa hắn với Thịnh Đức Gia Châu tạm thời chấm dứt một đoạn thời gian, không nghĩ tới thời gian hắn một lần nữa xuất hiện ở ngoài cổng tiểu khu quen thuộc này so với trong tưởng tượng của hắn còn sớm hơn rất nhiều.

Thậm chí mới chỉ.....buổi chiều ngày tiếp theo sau khi hắn rời khỏi nhà Từ Lăng Hi Nghiêu thôi.

Ánh mắt bảo vệ nhìn hấn giống như thấy quỷ: “Như thế nào lại là cậu?”

“A a,” Hình Thiên rất đúng lúc run run giơ giấy ghi chép trong tay cho hấn xem: “Lần này không phải nhà số mười bốn, là số mười sáu, cảm phiền xác nhận một chút.”

Bảo vệ gọi điện thoại xác nhận xong mới cho hấn đi vào, Hình Thiên lập tức đi về phía nhà Lăng Hi Nghiêu, số mười sáu, nói vậy sẽ không cách nhà mười bốn quá xa.

Kết quả không ngoài sở liệu của Hình Thiên, hai nhà này chẳng những cách nhau không xa, chúng nó căn bản chính là cách vách.

Chủ nhà số mười sáu là một cụ bà, vừa thấy Hình Thiên đến liền bắt đầu lải nhải nói.

“Ai nha, bà tuổi đã lớn, trí nhớ chính là không tốt, đi ra ngoài mua đồ ăn cũng quên mang chìa khóa, ai nha, cậu nói phải làm sao bây giờ a.”

Hình Thiên trấn an bà, nói: “Không có việc gì đâu cụ, để cháu mở cho bà, rất nhanh thôi.”

“Thật sự là mở được sao?” Cụ bà thấy hấn tuổi còn trẻ, tuyệt không yên tâm: “Cửa nhà bà thế nhưng rất rắn chắc, cái gì mà, chứng thực chất lượng gì đó.”

Hình Thiên vui vẻ: “Yên tâm đi cụ, bà xem một chút đi, đây là giấy phép mở khóa của cháu, cục công an đã xét duyệt.”

“Ai nha.” Cụ bà vội vàng vẫy tay: “Mắt bà sớm đã hoa rồi, nào thấy được mấy chữ nhỏ này. Cậu mở là được, bà tin.”

“Vậy được.” Hình Thiên thu hồi giấy phép, đi đến bên cửa chính bắt đầu làm việc.

“Bà bảo này, vẫn là chữ trên xe cậu lớn, dãy số cũng đẹp, tất cả đều là 8, hai ngày trước cậu đậu cách vách bà nhìn một chút là đã nhớ kỹ, không nghĩ tới hôm nay liền dùng tới..... Nha, cậu nói tại sao lại trùng hợp như vậy?”

“Là trùng hợp thôi.” Hình Thiên đã lấy ra dụng cụ mở khóa. “Bà ơi, bà quay đi một chút.”

“A? Làm gì cơ?”

“Chính là quay người đi a.”

Cụ bà không hiểu: “Vì sao a?”

“Đây là quy tắc đặc biệt trong ngành bọn cháu, thời điểm công tác không thể cho người ngoài nhìn.”

“A? Nhưng là..... nhà bà.....”

Cụ bà thoát nhìn vẫn là bộ dáng không yên lòng, Hình Thiên biết giải thích rõ ràng với lão nhân gia so với mở khóa còn khó hơn, dù sao cụ bà mắt không tốt, cho dù có nhìn cũng nhìn không rõ cánh cửa, hấn đơn giản cũng thấy an tâm.

“Vậy không có việc gì, bà đứng đó chờ cháu mở cửa nha.” Hình Thiên hơi dùng dùng thân mình che khuất, trong lúc nói chuyện cũng đã cạy được khóa.

“A.....” Cụ bà còn chuẩn bị chờ hấn mở khóa đâu, nào ngờ vừa định đứng sang một bên thì cửa đã mở.

“Được rồi, bà nhìn nhìn xem.”

Bà cụ ánh mắt thẳng tắp: “Này, nhanh như vậy?”

“A.”

“Cửa nhà bà kém như vậy sao?”

Phản ứng như vậy Hình Thiên cũng gặp nhiều, mỗi lần hấn mở khóa cho người ta, đối phương không phải là sợ hãi cảm thán kỹ thuật của hấn thì chính là nghi ngờ chất lượng cửa nhà mình, hấn cũng chỉ hảo tâm giải thích: “Loại khóa này rất an toàn, người bình thường mở không ra, bà không cần lo lắng.”

“Nhưng cậu không phải nháy mắt đã mở ra sao? Đây, nếu tiểu thâu (trộm) cũng như cậu, kia, vậy biết làm sao đây?”

Hình Thiên cảm thấy buồn cười: “Bà ơi, bà sống ở tiểu khu này được hoàn toàn phong bế quản lý, tiểu thâu ngay cả đại môn còn vào không được chứ đừng nói nhà bà.”

“Không được.” Cụ bà vẫn không yên lòng: “Nhìn cậu mở như vậy làm bà lo lắng đề phòng, buổi tối ngủ cũng không được, hay là.....hay là cậu đổi khóa cho bà đi.”

“A?”

“Cậu không phải cũng có thể đổi khóa sao?”

“Có thể, có thể..... nhưng ổ khóa này của bà không bị hỏng, không cần đổi.”

“Không được, cậu không đổi khóa bà không yên lòng, cậu đổi cho bà khóa ngay cả cậu cũng mở không ra ấy.”

Hình Thiên cười khỏ: “Bà ơi, bà đổi khóa gì cháu cũng có thể mở ra được.”

“Vậy thì đổi cái nào rắn chắc một chút, cái nào mà cậu mở nửa ngày mới ra ấy.”

Hình Thiên không nói gì, sớm biết vậy thì cọ xát cọ xát một hồi rồi mới mở, mở khóa quá nhanh cũng không phải chuyện tốt.

Cụ bà kiên trì một lần nữa, Hình Thiên đành ra xe cầm vài chiếc khóa dự bị xuống, cụ bà chọn một ổ khóa mà bà cho là phức tạp nhất.

“Cái này cậu mở bao lâu?”

“..... Năm phút đi.” Hình Thiên ra sức nói lớn.

“Aizz,” Xem ra đối phương vẫn không vừa lòng lắm: “Vậy dùng nó đi.”

Hình Thiên lấy tua vít ra bắt đầu giúp bà cụ đổi khóa, lúc này bà cũng không nhàn rỗi, luôn luôn ngồi bên cạnh Hình Thiên kể chuyện nhà mình, Hình Thiên nhìn ra, bà cụ chỉ là cô đơn, muốn tìm người trò chuyện mà thôi.

“..... Căn nhà này vẫn là ông nhà để lại, một mình bà ở quá lớn, chuyển đi lại luyến tiếc, dù sao cũng ở lâu năm rồi.”

“Con cái bà đâu?” Hình Thiên thuận miệng trò chuyện cùng bà.

“Aizz, đừng nói nữa.” Nói đến đây bà cụ liền tức giận: “Bà nuôi phải thằng con bất hiếu, cái gì cũng không biết, chỉ biết phá của, chẳng bao giờ về nhà, mà đã về là chỉ vùi tiền, đúng là không có tiền đồ, lão cha nó chính là bị nó làm tức chết, bà cũng sắp rồi.”

Hình Thiên gỡ khóa được một nửa thì dừng lại, hấn trong tay vịn hai cái, cửa bất động.

“Bà ơi, bà có kìm búa linh tinh gì đó không?”

Bà cụ liên tục lắc đầu: “Bà không có cái kia, có bà cũng sẽ không biết dùng.”

Vậy phải làm sao bây giờ, Hình Thiên gãi gãi đầu: “Hay là cháu sang nhà cách vách mượn một chút?”

“Đi, cách vách là Tiểu Lăng Tử, kia đúng là hảo hảo tử.”

“Tiểu cái gì?” Hình Thiên vui vẻ.

“Tiểu Lăng Tử a, nó họ Lăng, không phải là cậu không biết đấy chứ?”

Hình Thiên lắc đầu, hấn thật đúng là không biết.

“Tiểu Lăng Tử là người tốt a, mỗi lần bà tìm nó nhờ vả, nó không nói hai lời liền chạy sang, so với thằng con bà không biết là tốt hơn bao nhiêu lần, cậu hỏi nó mượn đồ, nó nhất định sẽ cho cậu mượn.”

“Vâng, vậy bà chờ cháu một chút a, hay bà về phòng ngồi cũng được.”

“Aizz, bà không mệt.” Bà cụ nhìn Hình Thiên một đường chạy sang nhà bên, trong miệng lầm bầm lâu lâu: “Này cũng là hảo hảo tử a, tại sao con nhà người ta ai cũng ngoan như vậy, chỉ có nhà chúng ta Aizz.”

Tác giả có lời muốn nói: Vì thế ta đành cùng đối phương ước định cá cược một lần, cược là nếu ta thắng, lần thua trước sẽ không phải thực hiện.

Ta nắm chắc, lúc này đây ta nhất định thắng.

Sau đó đối phương nói, bọn họ không chơi.

4. Chương 4

Lúc này Hình Thiên rất quy củ ấn chuông cửa nhà Lăng Hi Nghiêu, đợi một lát, trong bộ đàm truyền đến âm thanh trầm ổn: “Vị nào?”

Hình Thiên dí mặt vào camera, nói: “Là tôi, nhà cách vách cần đổi khóa, muốn hỏi mượn anh kìm.”

Cửa rất nhanh liền mở, Lăng Hi Nghiêu bước nhanh đi ra mở cổng cho Hình Thiên: “Là ngài sao Hình sư phụ.”

Hình Thiên không tiến vào: “Tôi giúp bà cụ cách vách đổi khóa, nhưng mà nhà bà không có dụng cụ.”

“Tôi đi lấy cho ngài, kìm phải không?” Lăng Hi Nghiêu xoay người đi về phía gara.

“Búa a cờ lê a, có thể dùng thì cái gì cũng được.”

Một thoáng sau Lăng Hi Nghiêu trở lại, trên tay cầm vài loại: “Ngài xem từng này đủ chưa?”

“Đủ đủ, như vậy là đủ rồi.” Hình Thiên tiếp nhận. “Đợi lát nữa trả lại cho anh.”

“Không vội.”

Hình Thiên mang theo đồ nghề chạy về nhà số mười sáu, bà cụ đề tài chuyển từ nhà mình sang Lăng Hi Nghiêu, đem anh khoa thành một đóa hoa, nói anh tuổi trẻ có năng lực làm việc, tương mạo đường đường mà tính cách lại tốt, mỗi tội ngoài ba mươi còn chưa kết hôn, người trẻ tuổi bây giờ chẳng biết nghĩ cái gì.

Nhắc tới kết hôn, Hình Thiên không khỏi nhớ đến đối phương có sở thích cổ quái, chẳng biết có cô gái nào có thể chấp nhận được không nữa.

Hắn tùy ý để bà lão nói liên miên, thường thường còn nói thêm vài câu, trên tay nhưng vẫn không nhàn rỗi. Bà cụ chọn khóa so với cửa nhà mình không phù hợp lắm, Hình Thiên tốn khá nhiều công phu mới thay khóa xong.

“Xong.” Hắn đứng lên lau mồ hôi. “Bà ơi bà thử mở xem.”

“Ai,” Bà lão tiếp nhận chìa khóa, lắp lại thí nghiệm vài lần, còn nhiều lần hướng Hình Thiên xác nhận: “Như vậy có thể an toàn sao?”

“Bà cứ yên tâm đi.”

“Aizz, cậu không hiểu, bà đã già rồi, buổi tối một mình ở nếu có động tĩnh gì bị dọa thành bệnh tim không chừng.”

Hình Thiên thu tiền, hướng bà quơ quơ công cụ trong tay: “Cháu đi sang nhà bên trả đồ, bà vào nhà nghỉ ngơi đi.”

“Aizz, ta nào có mệt, đều là mỗi cậu bận rộn, hảo hảo vất vả rồi, rảnh rồi thì vào ngồi a.”

“A.” Hình Thiên thuận miệng ứng một câu.

Cửa nhà Lăng Hi Nghiêu không đóng, nghe thấy chuông cửa vang, Lăng Hi Nghiêu từ cửa sổ ló đầu ra: “Hình sư phụ, tôi đang xào đồ ăn, ngài tự mình vào được không?”

Hình Thiên vừa nhìn sắc trời, nguyên lai đã đến giờ cơm, nhanh chóng hoàn thành này nọ còn về nhà ăn cơm.

Hắn đẩy cửa đi vào, phòng bếp đến truyền thanh âm xào nấu, theo đó còn có một mùi thơm xông lên mũi, Hình Thiên dùng sức hít hai cái, bụng cũng phối hợp ‘cô cô’ kêu vài tiếng.

Hình Thiên đặt kim vào hộp đồ nghề, nhìn quanh bốn phía một vòng, xe của Lăng Hi Nghiêu đúng là hàng ngon, ngay cả loại người không hiểu gì về xe như hắn đều nhìn ra được.

Hắn nhìn trái phải không có ai, vụng trộm trên thân xe sờ soạng một phen, hắn bao giờ mới có thể mua được chiếc xe tốt như vậy, nếu thế thật đúng là không uống một đời.

Lau sạch dầu mỡ xong, hắn nhắc chân đi ra ngoài, lại ngấm dây xích trên tường một lần nữa.

Hắn nhìn chằm chằm dây xích kia nửa ngày, rốt cuộc không nhìn được tiến lên đỡ xuống, nhìn chung quanh nghiên cứu.

Nhìn ngang nhìn dọc vẫn chỉ là xích chó phổ thông, này thật sự không phải cho chó đeo sao?

Hắn đưa dây xích lại gần trước mặt, neho neho mắt, tưởng tượng nếu ngoạn ý này nằm trên cổ Lăng Hi Nghiêu sẽ là cái dạng gì nhỉ.

Nghĩ nghĩ, bóng dáng Lăng Hi Nghiêu thật đúng là xuất hiện, dây xích trên cổ đúng là trùng khít, mà lại có loại cảm giác...quý dị nói không nên lời.

Hình Thiên ước lượng nhiều lần, tổng cảm giác có chỗ nào đó không đúng, về sau hắn rút cuộc suy nghĩ minh bạch, là hình ảnh quá mức chân thật rồi.

Hắn mất tự nhiên buông dây xích, lao ra khỏi gara xấu hổ cười cười, Lăng Hi Nghiêu so với hắn càng không thoải mái hơn, tay chân như thể không có chỗ đặt.

“Tôi..... Tôi chỉ là tò mò.....” Hình Thiên vô lực giải thích.

Lăng Hi Nghiêu không biết tiếp theo nên như thế nào mới tốt, đành không lên tiếng đứng tại chỗ.

Hình Thiên ngốc ngốc đem dây xích treo lại chỗ cũ, kiểm chuyện nói: “Đồ nghề tôi đã đặt lại chỗ cũ cho anh.”

Lăng Hi Nghiêu chỉ chờ một bậc thang như vậy để hạ đài, vội nói: “Nga, tốt.”

“Anh..... Làm cơm xong?”

“Đúng vậy.”

“Rất thơm nha.”

“Muốn ở lại ăn hay không?”

“A?”

Hình Thiên thật ra chỉ là thuận miệng hàn huyên thôi, không nghĩ tới đối phương cứ nhiên sẽ đưa ra lời mời, không phải loại tình huống như bây giờ hắn là nên ngóng trông hắn đi được càng nhanh càng tốt sao?

“Này..... Không nên đi.....” Hình Thiên chần chờ.

Lăng Hi Nghiêu ngược lại đã khôi phục thái độ bình thường: “Tôi không cần thận làm nhiều, một người cũng ăn không hết, nếu Hình sư phụ ngài không ghét bỏ.....”

“Không ghét bỏ không ghét bỏ.” Hình Thiên phản xạ có điều kiện trả lời, nói xong hắn mới phản ứng lại đây, đối phương thật sự rất am hiểu đối đáp xã giao, nếu hắn cự tuyệt không phải là thành ghét bỏ người ta sao?

Hình Thiên nghĩ nghĩ, dù sao chỉ là ăn một bữa cơm mà thôi, cũng không mất đi khối thịt nào, huống chi hần đúng là đang đói bụng.

“Tôi đây liền..... quấy rầy?”

Lăng Hi Nghiêu nhìn qua thật cao hứng, anh thủ thế mời: “Hình sư phụ, mời.”

“Đừng ngại tới ngại lui nữa, tôi nghe không quen.” Hình Thiên ít đọc sách, tương đối không hiểu cách giao tiếp với người nho nhã: “Anh cứ gọi tôi là Tiểu Thiên đi.”

“Được, Tiểu Thiên sư phụ.”

“Aizz.” Hình Thiên biết đối phương nhất thời không đổi được lời nói khách sáo, cũng đành đi theo anh.

Lăng Hi Nghiêu thật đúng là làm không ít đồ ăn, hai đĩa hai bát, bốn mẩu một canh, chỗ này nếu một người ăn hết, người nọ nhất định phải có sức ăn rất lớn.

“Anh bình thường đều làm nhiều như vậy sao?” Hình Thiên đi rửa tay, ngồi xuống bàn ăn, một chén cơm đầy ụ lập tức được chuyển đến trước mặt hần.

“Không có, chỉ là hôm nay cao hứng nên làm nhiều hai phần.” Lăng Hi Nghiêu lấy mấy lon bia trong tủ lạnh ra: “Uống một chút không?”

Hình Thiên bận rộn vậy tay: “Không muốn không muốn, chút còn phải lái xe đâu.”

Thấy hần nói như vậy, Lăng Hi Nghiêu đặt lại chỗ cũ, anh ngồi xuống đối diện với Hình Thiên.

“Chuyện gì khiến anh cao hứng như vậy a?” Nếu đã đến đây, Hình Thiên cũng không khách khí, không đợi đối phương nói hần đã nhắc đùa.

Lăng Hi Nghiêu đương nhiên không thể nói là vì thấy Hình Thiên đến đây cho nên ôm tâm tư làm nhiều thêm vài món ăn, anh gấp cho Hình Thiên một miếng sườn, thuận miệng bịa lý do: “Là chuyện làm ăn sinh ý.”

“Nga.” Hình Thiên không hỏi tiếp nữa, cắn một miếng, lập tức tán thưởng: “Ngô, ăn ngon thật.”

Lăng Hi Nghiêu nhận được cổ vũ, liên tục giúp hần gấp thật nhiều đồ ăn.

“A, anh cũng ăn đi, đừng chỉ lo tiếp tôi.” Hình Thiên trong miệng chất đầy, nói chuyện mơ hồ không rõ.

Lăng Hi Nghiêu vừa ăn vừa cùng hần tán gẫu: “Nhà bên khóa hỏng?”

“Nào có.” Hình Thiên vừa nghĩ đến chuyện này thì cảm thấy buồn cười. “Bà cụ quên mang chìa khóa, tôi mở cho bà, bà lại kêu tôi mở quá nhanh, cảm giác khóa nhà mình không an toàn, muốn tôi đổi một bộ khác.”

Lăng Hi Nghiêu cũng cười: “Ai bảo Tiểu Thiên sư phụ trình độ mở khóa cao như vậy đâu, lần đầu tiên tôi cũng tưởng khóa nhà mình chất lượng không tốt.”

Hình Thiên động tác và cơm chậm lại, hần cắn cắn đầu đùa, nghiêng đầu đánh giá Lăng Hi Nghiêu: “Aizz, có chuyện này tôi vẫn muốn hỏi.”

Lăng Hi Nghiêu tưởng là chuyện gì rỗng rỗng, buông đùa chăm chú lắng nghe: “Cậu nói.”

“Kỳ thật anh căn bản là không quên mang chìa khóa đi?” Hình Thiên hỏi thẳng.

Lăng Hi Nghiêu bị vạch trần, sắc mặt có chút xấu hổ: “Lần đầu tiên quả thật là quên mang.”

“Nga?”

“Sau này chìa khóa bị mất..... Vừa vặn nhìn thấy danh thiếp của cậu.....”

“Vì thế liền thử tôi vài lần, muốn biết trình độ của tôi có thể mở khóa của anh hay không?”

“Không không.” Lăng Hi Nghiêu vội vàng phủ nhận. “Tôi từ đầu đến giờ không hề nghi ngờ năng lực của Tiểu Thiên sư phụ, tôi chỉ là..... không biết nên mở miệng như thế nào mới tốt.”

Hình Thiên như có chút dăm chiêu gật gật đầu: “Vậy nếu Lưu thúc không xin nghỉ, vẫn luôn đi cùng tôi thì sao?”

Vấn đề này hỏi Lăng Hi Nghiêu, sau một lúc lâu anh mới trả lời: “Tôi đây cũng không biết, chỉ có thể dựa vào vận khí.”

Hình Thiên chiếm được đáp án hẳn muốn biết, lại bắt đầu vùi đầu ăn, bình thường hẳn ở một người, lúc đi làm đều là tùy tiện ăn uống bên ngoài, thời điểm ở nhà cũng là gọi đồ ăn tối, đã thật lâu chưa ăn món ăn gia đình, ăn đến cảm thấy mỹ mãn.

“Tay nghề của anh đúng là không tệ, khó trách bà cụ hay khen anh.”

“Bà nói gì tôi vậy?”

“Nói anh tính tình tốt, người bộ dạng nhanh nhẹn, lại có tiền.” Hình Thiên đánh giá nhà Lăng Hi Nghiêu một vòng, lại nhìn nhìn phòng của chủ nhân. “Khuyết điểm duy nhất chính là chưa kết hôn.”

Lăng Hi Nghiêu mỉm cười: “Bà thường xuyên lải nhải nhắc nhở như vậy, tôi đều nghe quen.”

Anh lại gấp đồ ăn vào bát Hình Thiên: “Ngược lại là Tiểu Thiên sư phụ cậu..... tuổi trẻ như vậy đã thành gia lập thất chưa?”

Hình Thiên suýt nữa nghẹn: “Ai nói với anh là tôi đã lập gia đình? Tôi nếu đã kết hôn cũng sẽ không cợ cơm ở nhà anh.”

“Nhưng là.....” tầm mắt Lăng Hi Nghiêu dừng trên tay trái Hình Thiên, thuận theo ánh mắt anh, hẳn liền sáng tỏ.

“Anh nói cái này sao.” Hắn giơ giơ tay trái lên, chặc nhẫn trên ngón áp út chột lóe dưới ánh đèn: “Chỉ là chiếc nhẫn trang sức mà thôi.”

Lăng Hi Nghiêu có chút không hiểu: “Đeo nhẫn bên ngón áp út tay trái làm chi?”

“Không thì mang chỗ nào a?” Hình Thiên nói vẻ đương nhiên: “Mang ngón út quá lớn, mang ngón giữa lại quá nhỏ, dù sao chỉ là nhẫn mà thôi, mang ngón nào ý nghĩa cũng chẳng khác nhau là mấy.”

Lăng Hi Nghiêu có chút dăm chiêu gật gật đầu.

Rất nhanh, bát đĩa trên bàn có xu thế ‘gió cuốn mây tan’, Lăng Hi Nghiêu vẫn còn đang ăn, nhưng Hình Thiên thật sự là ăn hết nổi.

“Ai nha, ăn no quá, giống như mỗi mình tôi ăn.”

“Làm gì có, tôi cũng ăn không ít.” Lăng Hi Nghiêu yên lặng giúp hắn múc chén canh.

Hình Thiên không chút khách khí uống một hớp lớn: “Nói thật là ăn quá ngon, tôi đã ăn ở nhiều quán cơm như vậy, mấy đầu bếp ở đó làm cũng không ngon bằng anh.”

“Tiểu Thiên sư phụ quá khen.”

“Bà cụ nhà bên nói đúng, anh mọi thứ đều tốt, ngay cả cơm cũng nấu ngon như vậy, không có bạn gái thật sự là rất đáng tiếc, không bằng để tôi giới thiệu cho anh, ở công ty tôi có cô bé không sai.” Nói xong Hình Thiên cũng không biết xấu hổ mà gãi gãi đầu: “Bắt quá anh hẳn là chướng mắt.”

Lăng Hi Nghiêu cụp mắt thu thập bát đĩa trên bàn: “Tôi sẽ không tìm bạn gái.”

“Vì sao?” Hình Thiên kinh ngạc hỏi.

“Bởi vì tôi là đồng tính luyến.”

“Phốc.” Hình Thiên phun ra một búng máu.

Lăng Hi Nghiêu mí mắt cũng không nâng: “Thực xin lỗi, có lẽ dọa cậu rồi.”

Hình Thiên một bên ho khan, một bên khoát tay, nửa ngày mới ngưng được: “Không việc gì, tôi hẳn là đã thành thói quen.” Từ khi đến đây, một chuyện tiếp một chuyện thật không tầm thường, chính là một người đồng tính luyện ái có tính là gì đâu?

Là khách, Hình Thiên hẳn là phải chủ động hỗ trợ thu dọn bát đĩa, nhưng Lăng Hi Nghiêu nói một phen làm phân tán lực chú ý của hắn, hiện tại tâm tư hẳn hoàn toàn không đặt vào chuyện này.

“Anh..... ý tôi là, chuyện anh là gay với chuyện anh mang thứ kia có quan hệ sao?”

Lăng Hi Nghiêu phải một lúc mới ý thức được Hình Thiên đang nói cái gì, thần sắc có chút thẹn thùng: “Không, cái kia chỉ là, chỉ là ham mê cá nhân mà thôi.”

“Xích chó cũng là ham mê cá nhân sao?”

Lăng Hi Nghiêu không nghĩ tới hắn sẽ hỏi trắng trợn như vậy, ánh mắt lóe lên, không biết nên trả lời như thế nào mới tốt.

“Thế nhưng tôi cảm thấy.” Hình Thiên so với người ta đúng là vô tâm vô phế, cảm giác hẳn cùng Lăng Hi Nghiêu có gì đều có thể trực tiếp nói: “Anh mang cái kia khẳng định có hại cho cơ thể.”

Lăng Hi Nghiêu ‘ngô’ một tiếng, không thừa nhận cũng không phủ nhận.

“Làm không tốt, mang lâu còn dễ bị liệt dương đâu.” Hình Thiên cảm thấy đây là chuyện trọng yếu nhất của đàn ông, mặc dù nói ra sẽ xấu hổ nhưng hắn vẫn phải cứu vớt anh: “Tuy anh không kết hôn..... thế nhưng là gay hẳn là cũng phải dùng chỗ đó đi? Đương nhiên tôi đối với chuyện này không hiểu lắm.”

Lăng Hi Nghiêu không nói chuyện, tùy ý để hắn tiếp tục.

“Huống chi là nam nhân cần phải thường xuyên phóng thích một chút, này cũng giống với chìa khóa, nếu không dùng thường xuyên sẽ rỉ, anh thấy có đúng hay không?”

“..... Ân.”

“Lại nói tiếp, anh có khóa sao?”

Hình Thiên hỏi hàm súc như vậy Lăng Hi Nghiêu cứ nhiên nghe hiểu, đỏ mặt: “Không có.”

Hình Thiên nghe xong tâm tình sung sướng: “Aiz, cao soái phú như anh đều không có khóa, làm một người mở khóa nho nhỏ như tôi tâm lý cân bằng hơn.”

Tác giả có lời muốn nói: Người nói bọn họ có phải đang đùa giỡn lưu manh hay không?

5. Chương 5

Hình Thiên ăn cơm nhà người ta, cũng tốt bụng quan tâm nửa thân dưới của người ta xong, nhìn thời gian không còn sớm nữa, hẳn là nên về: “Tôi về trước đây, hắc hắc đa tạ đã chiêu đãi.”

Lăng Hi Nghiêu cũng không lại giữ lại nữa, tự mình tiễn hắn ra tận cổng, vừa mới bước chân ra đường, Hình Thiên chỉ có một ý nghĩ: Nằm tào.

Hắn nguyên bản đậu xe trước nhà số mười sáu, thân xe dán đầy quảng cáo mở khóa bắt mắt, thế nhưng lại không cánh mà bay.

Thịnh Đức Gia Châu tùy tiện nhắm một chiếc xe thôi cũng đã trên trăm vạn, cơ sao phải là chiếc xe cà tàng của hắn, này có ý gì?

Cuối cùng vẫn là Lăng Hi Nghiêu nhắc nhở: “Tiểu Thiên sư phụ, thời điểm cậu vào.....có khóa xe sao?”

Hình Thiên vỗ trán, nguyên bản hắn định mở khóa cho bà cụ xong sẽ đi, ai ngờ sau đó là đổi khóa rồi lại ăn cơm, hẳn liền quên luôn chuyện khóa xe.

Bất quá cứ cho là như vậy đi, Thịnh Đức Gia Châu không phải nổi tiếng là khu an toàn lắm sao? Như thế nào lại có trộm chạy tới thoải mái lái xe hăn đi vậy?

Lăng Hi Nghiêu lúc này giật tay hăn, chỉ sang nhà cách vách, Hình Thiên cũng phát hiện cổng nhà số mười sáu đang mở rộng, có thể nhìn thấy ánh đèn rõ ràng trong phòng.

“Này không phải thói quen của bà.” Lăng Hi Nghiêu cẩn thận lắc lắc đầu, hai người trao đổi ánh mắt.

Hình Thiên hiểu ý, hai người đồng thời vọt sang, một người vào phòng, một người bởi vì thói quen nghề nghiệp mà dừng ở cửa xem xét — khóa không có dấu vết bị phá, nếu không phải lấy chìa khóa mở thì nhất định chính là cao thủ mở khóa như hăn.

Hình Thiên ở chỗ này cân nhắc, nghe thấy Lăng Hi Nghiêu ở bên trong gọi hăn. Hăn chạy vào, thấy bà cụ té xỉu dưới đất, trong phòng bị lật đến loạn thất bát tao, hiển nhiên là có trộm vào.

“Không phải đâu, tôi vừa mới đổi khóa.” Hình Thiên cảm giác cực kỳ không xong.

Vẫn là Lăng Hi Nghiêu bình tĩnh, nhanh chóng báo cảnh sát rồi gọi xe cứu thương, bệnh viện không liên hệ được với người nhà bà cụ, Hình Thiên đành phải cùng Lăng Hi Nghiêu ngồi chờ ngoài phòng cấp cứu, thẳng đến khi đối phương thoát khỏi nguy hiểm.

“Buổi chiều tôi còn cam đoan với bà, nói không có việc gì, ai ngờ đến tối đã xảy ra chuyện.” Hình Thiên ngồi ngoài, có chút uể oải nói.

“Này cũng không phải lỗi của cậu.” Lăng Hi Nghiêu an ủi hăn: “Huống hồ chân tướng còn chưa điều tra rõ ràng.”

Cảnh sát đến lấy khẩu cung hai người, Hình Thiên luôn luôn quan tâm về chuyện cái xe.

“Cảnh sát đại ca, anh xem xe của em còn có thể tìm về không?”

“Chúng tôi sẽ tận lực.” Cảnh sát dùng giọng điệu nghiêm túc trả lời.

Nghe những lời này Hình Thiên liền cảm thấy không thể đùa, mỗi ngày đi làm đều phải dùng xe, hăn hiện tại buồn rầu nhất chính là công việc ngày mai làm sao đây, hăn là không thể ngồi phương tiện giao thông công cộng đến nhà khách mở khóa đi?

Nhìn hăn bộ dáng buồn rầu, Lăng Hi Nghiêu cũng đoán được vài phần: “Hay là tạm thời cậu mượn xe của tôi trước.”

“A?” Hình Thiên hoảng sợ: “Này không hay lắm.”

“Không sao, tôi còn một chiếc xe khác mà, tôi có thể dùng một chiếc.”

Hình Thiên nghĩ nghĩ, vẫn thấy không ổn: “Vẫn là thôi đi, xe của anh rất quý, vạn nhất xảy ra chuyện gì tôi không đảm đương nổi. Hơn nữa xe của tôi chính là bằng hiệu sống, đi trên đường đều dựa vào nó để quảng cáo đâu, để tôi nghĩ biện pháp khác.”

Lăng Hi Nghiêu không nói gì thêm, Hình Thiên trong đầu chỉ toàn là chuyện nên đi mượn xe ở đâu, còn phải dán quảng cáo lên ứng phó.

Bất quá đêm nay khẳng định là không có cách, Lăng Hi Nghiêu hỏi địa chỉ nhà Hình Thiên, tự mình đưa hăn về, còn nhớ đưa hăn phương thức liên hệ.

Hình Thiên cũng là lần đầu nhận được danh thiếp của đối phương, đây chính là lần đầu tiên hăn nhìn thấy jj của đối phương, kẻ đó mới biết tên tuổi của người ta, như vậy coi như cũng có chút ý nghĩa kỷ niệm.

Hăn sau khi về nhà đánh vài cuộc điện thoại, phía bên kia không phải là tắt máy đi ngủ thì chính là quá muộn không tiếp, còn có một trường hợp, có khi đang trên đường lái xe.

Hình Thiên biết tiếp tục gọi nữa cũng vô dụng, đơn giản là đợi ngày mai trời sáng lại tìm tiếp.

Ngày hôm sau, Hình Thiên vừa xuống lầu liền bị một chiếc xe đậu trước cửa hấp dẫn tầm mắt.

Đó là một chiếc xe thương vụ màu đen, mui xe cùng với hai bên thân xe dán hàng chữ ‘ chuyên mở khóa, có việc hãy tìm chúng tôi’, bên cạnh còn có số điện thoại.

Số điện thoại kia nhìn thế nào cũng thấy quen mắt, hình như là số của hấn

Từ trong khoang lái có một người bước ra, không phải Lăng Hi Nghiêu thì còn là ai nữa, anh cười cười nhìn người đứng bên đường đang ghen hống trên trời: “Suốt đêm tìm người dán, may mà đã xong, không chậm trễ công việc của Tiểu Thiên sư phụ chứ?”

Hình Thiên chớp chớp mắt, ngốc hồ hồ lắc đầu.

“Vậy là tốt rồi.” Lăng Hi Nghiêu như thế yên lòng, Hình Thiên dường như hồi hồn nhảy dựng lên.

“Anh làm cái gì vậy?” Hình Thiên kêu lên.

“Công việc của Tiểu Thiên sư phụ không có xe hấn là bất tiện? Chiếc xe này có lẽ có tác dụng quảng cáo.” Lăng Hi Nghiêu trái phải nói với hấn.

“Ý tôi không phải thế này! Dùng xe này đi mở khóa không khỏi cũng quá xa xỉ đi?!”

“Xe sao, bất quá là công cụ thay đi bộ mà thôi, nếu Tiểu Thiên sư phụ không thích vậy tôi cũng dán lên xe kia?”

Hình Thiên chớp mắt nửa ngày, hấn hiện tại nhu cầu dùng xe cấp bách, đối phương chủ động cho hấn mượn, hấn không cần, đối phương lại dán quảng cáo đầu vào đó rồi cho hấn mượn.....vậy hấn còn ở chỗ này nói thêm cái gì?

“Không! thích chứ! ai nói tôi không thích?”

Hấn nhảy đến trước xe: “Tôi thích vô cùng, đánh mắt nhìn phông chừng có thể lái chiếc xe này đi mở khóa cũng chỉ có tôi, làm gì có ai có ngày này như tôi chứ?”

Lăng Hi Nghiêu cười, ném chìa khóa qua, Hình Thiên hưng phấn tiếp nhận cầm trên tay sướng sột một lúc lâu.

“Nhưng mà, xe này của anh tôi không biết lái a?”

“Muốn tôi dạy cậu không?”

Hình Thiên kinh ngạc: “Anh không phải đi làm sao?”

“Hôm nay là cuối tuần.”

Hình Thiên nghĩ nghĩ, dù sao công việc của hấn không có cái gì gọi là ngày cuối tuần, cho nên từ trước đến nay không có thói quen nhớ ngày tháng.

“Đi thôi.” Hấn vô cùng cao hứng ngồi vào ghế lái, xe tốt chính là xe tốt, ngồi vào cũng đã cảm thấy khác hấn cái xe cà tàng kia.

Xe tuy tăng cấp lên vài level, nhưng phương thức điều khiển ngược lại có chút tương đồng, Hình Thiên chỉ một lát sau là lên tay, trước khi Tiểu Lý gọi điện tới hấn đã lượn vài vòng quanh mấy khu náo nhiệt.

“Tiểu Thiên ca, Lưu thúc không đi làm, anh cũng không đi làm, công ty chúng ta rốt cuộc còn hoạt động hay không a?”

“Cô thì biết cái gì.” Hình Thiên một tay nắm vô lăng đỉnh đạc nói: “Tôi đang giúp công ty quảng cáo đâu, sáng nay điện thoại có phải đặc biệt nhiều đúng không?”

Đầu dây bên kia Tiểu Lý trợn trắng mắt, đáng tiếc hấn nhìn không thấy: “Anh nghĩ chúng ta kinh doanh đồ ăn sao, bên này đánh quảng cáo bên kia liền có khách hàng tới cửa? Người ta chỉ cần thiết mới gọi anh đi?”

“Cho nên hiện tại tôi đang đẩy mạnh tiêu thụ a, tuy rằng khách hàng tạm thời không cần đến tôi, nhưng thời điểm hữu dụng khẳng định sẽ nghĩ đến.” Hình Thiên nhìn sang ven đường, đây không biết đã là lần

thứ mấy có người nhìn về phía hắn đánh giá, hắn bắt động thanh sắc thả chậm tốc độ để đối phương có thể nhìn rõ ràng.

Tiểu Lý mới không tin hắn: “Aizz, không nói chuyện tào lao, có sinh ý tới cửa này, để em gửi địa chỉ cho anh.”

“Được..... mà không cần.” Hình Thiên mở loa ngoài: “Cô cứ nói luôn cũng được, lớn tiếng một chút.”

Tiểu Lý không biết hắn lại đang làm cái quỷ gì, đơn giản làm theo lời hắn, lớn tiếng đọc địa chỉ qua điện thoại một lần.

Hình Thiên cầm điện thoại đưa lại gần máy tự động tìm đường trên xe, máy xác nhận giọng nói Tiểu Lý, nhanh chóng dò mục tiêu.

Giọng nữ ôn nhu vang lên: “GPS đã định vị, hiện tại đang dò lộ tuyến gần nhất..... Lộ tuyến đã được định vị, xin xác nhận.”

Hình Thiên dương dương tự đắc đáp: “Xác nhận.”

“Hệ thống hướng dẫn tự động đã kích hoạt, đi thẳng phía trước tám trăm mét sau đó rẽ trái.....”

Hình Thiên ngoan đến bất diệc nhạc hồ, Lăng Hi Nghiêu một bên không những dung túng hắn hồ nháo, thỉnh thoảng cũng nhắc nhở hắn một chút, dường như sợ hắn nghịch hỏng xe anh.

Nháy mắt liền đến nơi, lần này cần giúp đỡ là một thương hộ đối diện đường cái, y nhìn thấy một chiếc xe sang trọng dán đầy quảng cáo mở khóa đến trước cửa nhà mình, nghen hòng cả kinh nhìn trần trời. (Qt nó ghi là nhìn thấy 1 chiếc bên tri, mình chả biết bên tri là xe gì =)), BMW chẳng)

“Đại ca, sinh ý này ngài làm được rất lớn a.....” Hắn đối với Hình Thiên nhìn qua rõ ràng so với mình nhỏ tuổi hơn rất nhiều, nhưng kim lòng không đậu xưng hô đại ca.

Hình Thiên dường như không có việc gì “ừ” một tiếng: “Chính là cửa này?”

“Nha.” Đối phương đáp: “Lúc trước vì phòng trộm, chơi hắn ba ổ khoá lớn, kết quả hiện tại ngay cả tôi cũng mở không ra, ngài nói có muốn đòi mạng không?”

Hình Thiên không đáp lời, xoay người đánh mắt, Lăng Hi Nghiêu lập tức hiểu ý từ ghé phó lái đi ra, một tay xách hộp đồ nghề, tay còn lại cầm giấy chứng nhận.

“Giấy phép mở khóa, xin ngài xem qua một chút.”

Người khách nọ vừa thấy vị mới xuống xe áo mũ chỉnh tề, diện mạo bất phàm, thấy thế nào cũng không giống người sai vặt, chẳng lẽ là y hiểu lầm, vị vừa rồi chỉ là học việc, cảm giác vị này mới là chính chủ?

Y cẩn thận nhìn họ tên trên giấy phép: “Nguyên lai là Hình sư phụ a, vậy đành phiền toái ngài.”

Lăng Hi Nghiêu mỉm cười, cũng không sửa lại, lập tức đưa hộp đồ nghề cho Hình Thiên: “Xin xoay người qua chỗ khác một chút được không?”

“A? Nga.....” Vị khách kia xoay người đi, thấy Lăng Hi Nghiêu cũng quay đi giống mình, vừa định mở miệng hỏi liền nghe từ phía sau truyền đến một câu: “Mở.”

Y kinh ngạc quay đầu, phát hiện người mở khóa chính là người y vừa nhận nhầm là học việc, hơn nữa tốc độ mở khóa thậm chí khiến y hoài nghi đến cùng là cửa có bị khóa hay không nữa.

Thấy khách hàng khuôn mặt đầy khiếp sợ, Lăng Hi Nghiêu hợp thời chen vào, anh chỉ vào Hình Thiên: “Vị này mới là Hình sư phụ.”

“A? A.....” Đối phương a nửa ngày, rốt cuộc nghen ra một câu: “Hình sư phụ thật sự là tuổi trẻ tài cao, đúng là nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài a.”

Hình Thiên chuyển sang chế độ trang bức, hắn thần nhiên gạt đầu một cái, không quay đầu lại lên thẳng xe, này nếu ở cổ đại thì chính là thiếu hiệp đầy khí chất, võ công Vô Song mà lại tịch mịch.

Lăng Hi Nghiêu thu tiền rồi đưa danh thiếp, lễ phép cùng đối phương nói lời tạm biệt, lúc này mới hộ tống Hình Thiên lên xe. Vị khách hàng kia nhìn bọn họ rời đi, mặt đầy biểu tình khâm phục không thôi.

Đợi khi xe chạy bằng bằng trên đường, Hình Thiên khí chất cao lãnh nhất thời không còn sót lại một mảnh, hần vuốt tay lái, ngửa tới ngửa lui, cười đến vui vẻ. Đây chính là lần hần trang bức tận hứng nhất, Lăng Hi Nghiêu phối hợp tài tình như dệt hoa trên gấm, quả thực so với Lưu thúc không biết cao hơn bao nhiêu bậc.

“Chơi vui không?” Lăng Hi Nghiêu cũng bị vẻ tươi cười của hần làm vui lây, cười hỏi.

“Sảng khoái vô cùng.” Hình Thiên vẫn chưa thỏa mãn: “Anh mỗi ngày đều lái xe này, anh sẽ không hiểu.”

“Nếu cậu thích thì dùng thêm vài ngày.” Lăng Hi Nghiêu từ trong túi lấy ra một tấm thẻ: “Đây là thẻ đỗ xăng, đi đến đâu cũng có thể dùng.”

Hình Thiên nhìn thẻ đỗ xăng, vẫn là do dự một chút: “Tôi đều dùng xe của anh, còn dùng xăng chùa hần là cũng không nên?”

“Không sao, phí xăng dầu do công ty tôi chi trả, cậu không cần lo lắng.”

Hình Thiên vừa nghe có người chi trả, tự nhiên là sẽ không bỏ qua, vô cùng cao hứng tiếp nhận: “Vậy cảm ơn, về sau anh tìm tôi mở khóa, tôi sẽ không thu anh tiền.”

Lăng Hi Nghiêu mím môi cười cười: “Vậy tôi đây nên quên mang chìa khóa vài lần rồi.”

“Anh mỗi ngày không mang theo chìa cũng được.” Hình Thiên mở máy định vị đường, âm thanh nổi như trong rạp chiếu phim lập tức vang lên trong xe, hần nương theo giai điệu khẽ hát, dưới sự chỉ dẫn của máy định vị GPS, hướng tới mục tiêu kế tiếp xuất phát.

Tác giả có lời muốn nói: Biết vì sao bộ này ta không viết thành trường thiên không?

Công rất 2 (nhị, a.k.a ngố)

6. Chương 6

Cảnh sát lần này phá án hiêm khi lại hiệu suất như vậy, một tuần sau liền có người gọi điện thoại thông báo Hình Thiên đi lấy xe.

Đại khái là kẻ trộm kia cũng ý thức được rằng dùng chiếc xe dán đầy quảng cáo của Hình Thiên hồi hải ngược xuôi cũng quá mức rêu rao, sau khi rời khỏi hiện trường không lâu liền bỏ của chạy lấy người, thẳng đến khi quản lý một bãi đỗ xe vắng vẻ hoang vu gọi điện thoại báo cảnh sát, lúc này xe của Hình Thiên mới có thể Châu về Hợp Phố.

Hình Thiên làm thủ tục lấy xe xong xuôi, chuyện thứ nhất làm chính là mang xe của Lăng Hi Nghiêu đi rửa, đem những gì không thuộc về cái xe đều thanh lí sạch sẽ, khôi phục lại lại về ban đầu của chiếc xe thương vụ .

Sau khi xong việc, hần dựa vào số điện thoại trên danh thiếp Lăng Hi Nghiêu đưa để liên lạc, đối phương tựa hồ đang họp, đầu tiên là kêu hần chờ một lát, sau đó đổi chỗ khác mới nghe tiếp.

“Đang bận?” Hình Thiên hỏi.

“Tạm tạm, có chuyện gì?” Anh hỏi lại.

“Xe của tôi tìm được rồi.”

“Phải không? Vậy quá tốt.” Lăng Hi Nghiêu từ đáy lòng cũng thấy cao hứng thay hần.

“Anh tối nay có ở nhà không?” Hình Thiên nói đến vấn đề chính: “Tôi trả xe lại cho anh, nhân tiện mời anh ăn một bữa cơm.” Đối phương cho hắn mượn xe, ngay cả tiền xăng cũng không bắt hắn trả, thuận tình thuận lý hắn là nên cảm tạ một chút.

“Ừm...” Lăng Hi Nghiêu suy xét: “Tôi tối nay có khả năng sẽ về muộn, hay là cậu cứ mua chút đồ ăn chờ tôi về làm?”

Hình Thiên nghĩ nghĩ, có lẽ chẳng gì tốt hơn như thế, tuy là hắn chủ động mời đối phương ăn cơm, nhưng mà mấy quán ăn bình thường hắn hay đi đối phương khẳng định chướng mắt, nhà hàng người ta hay ăn thì hắn lại không mời nổi; thứ hai là hắn thật sự tìm không ra đầu bếp ở đâu có tay nghề tốt hơn Lăng Hi Nghiêu, một tuần chưa ăn hắn đúng là có điểm nhớ nhung.

“Được a.” Hắn thống thống khoái khoái đáp ứng: “Vậy mấy giờ tôi qua được?”

“Không vội, lúc nào cũng được.” Lăng Hi Nghiêu cười nói: “Cửa nhà tôi cũng không phải là cậu mở không ra.”

Hình Thiên cũng cười: “Được, vậy tôi đến nhà anh chờ.”

Treo điện thoại, Hình Thiên đến siêu thị cần quét một phen, một lần nữa lái xe tới Thịnh Đức Gia Châu, xe của Lăng Hi Nghiêu chính là giấy thông hành, bảo vệ nhìn cũng không nhìn liền mở cổng.

Trong xe Lăng Hi Nghiêu có chìa khóa điều khiển gara, gara nguyên bản đậu hai chiếc xe nay trống không, một chiếc kia chắc là Lăng Hi Nghiêu dùng.

Hình Thiên xách theo túi lớn túi nhỏ đứng trước cửa nhà Lăng Hi Nghiêu, hắn ở ngoài cửa do dự một chút, lại nhìn trái phải xác định không có ai, tay trái nhẹ nhàng gẩy, xoay xoay nhấn trên ngón áp út, lại không biết ấn ở chỗ nào một cái, trong nháy mắt ra một cơ quan tinh tế, nếu có người nhìn thấy hình dáng cơ quan kia, có lẽ sẽ nhận ra đó một cái mở khóa bỏ túi.

Hình Thiên đem nhấn nhấn ngay ổ khóa cắm vào, nhẹ nhàng động, cửa liền mở, đây là vũ khí bí mật của hắn, chỉ khi không người hoặc dưới tình huống khẩn cấp mới có thể sử dụng. Lần trước hoài nghi Lăng Hi Nghiêu gặp chuyện không may, hắn chính là dùng chiêu này mở cửa.

Nhà Lăng Hi Nghiêu im ắng, Hình Thiên mang thịt và đồ ăn vào phòng bếp, nhìn thời gian vẫn còn sớm, ôm đồ ăn vật vù trên sofa xem TV.

Phim truyền hình đang chiếu đến đoạn cao trào thì chuông cửa vang lên, Hình Thiên chạy ra mở cửa, đến là người chuyển phát nhanh, người nhận hàng là Lăng Hi Nghiêu.

Hình Thiên rỗng bay phượng múa ký nhận, ôm thùng đồ trở lại sofa, lực chú ý đều bị tình tiết bộ phim hấp dẫn. Chờ đoạn này chiếu xong, Hình Thiên mới bị kịch phát hiện hắn trong lúc vô ý đã coi kiện hàng cá nhân của người ta thành của mình mà bóc ra, ngay cả hóa đơn cũng là ký tên hắn.

May mà hắn tuy mở ra nhưng vẫn chưa xem gì đó bên trong. Hình Thiên tìm kiếm băng dán chung quanh hy vọng có thể dán lại như ban đầu, không ngờ từ bên trong rút ra một tấm danh thiếp, vừa vụn nằm dưới chân Hình Thiên.

Hình Thiên xoay người nhặt lên, trên danh thiếp không phải mấy chữ lạ lẫm gì, chính là mấy hình ảnh khiến người ta khó tránh khỏi hiểu nhầm.

Trừ bỏ tiếng Trung, mặt trên còn có cả tiếng Anh, là địa chỉ web, ngay cả người không học qua tiếng Anh như Hình Thiên cũng biết đây là một cửa hàng mua bán online.

Nguyên lai loại người như Lăng Hi Nghiêu cũng sẽ mua hàng qua mạng a. Hình Thiên vừa nghĩ vừa lật danh thiếp qua, hắn còn tưởng rằng chỉ có giai cấp vô sản như hắn mới lên mạng mua đồ tiện nghi này nọ, hắn thật sự rất muốn biết Lăng Hi Nghiêu đến cùng đã mua cái gì.

“Đồ dùng dành cho người lớn, nội y tình thú, búp bê thông khí, sản phẩm tránh thai, giấy thử HIV.....” Hắn kim lòng không đậu lật mặt sau của danh thiếp đọc lớn nội dung, sau đó biểu tình trên mặt biến thành .

Hiện tại Hình Thiên có thể lý giải đối phương vì sao lại mua hàng qua mạng, lòng hiếu kỳ khiến hắn lôi đồ trong hộp ra, nhìn hình ảnh trên bao bì, Hình Thiên liền hiểu, Lăng Hi Nghiêu đây là đổi chìa khóa mới.

Đồ chơi này dùng thích như vậy sao? Hình Thiên nếu đã bóc tem, đơn giản là bóc đến cùng, đem tất cả bên trong lấy ra nghiên cứu, sau khi thấy rõ, Hình Thiên nhìn không được cười ra tiếng.

Lăng Hi Nghiêu quả nhiên cẩn thận, lần trước làm mất chìa khóa bất đắc dĩ mới phải nhờ hắn giúp đỡ, lần này cư nhiên đổi sang khóa số. Khóa số có vẻ tiện hơn, ngay cả chìa khóa cũng không cần, đơn giản là viết ra giấy, về sau hoàn toàn không cần lo lắng.

Nếu Lăng Hi Nghiêu mua khóa trước đó, Hình Thiên có lẽ sẽ làm bộ như cái gì cũng không thấy mà bọc lại. Nếu Lăng Hi Nghiêu không đổi sang khóa số, mà nếu đổi sang khóa số không bị Hình Thiên phát hiện cũng sẽ không dẫn đến hậu quả ngoài ý muốn. Nhưng vừa vặn hai trường hợp này lại cùng xảy ra, Hình Thiên thuở nhỏ đã nổi tiếng bướng bỉnh, mấy chuyện phá rối người ta làm không ít. Ổ khóa số trước mặt này quả thực dậy lên một mặt tà ác trong cơ thể hắn, tính đùa dai đã lâu không xuất hiện lại muốn phát tác.

Hình Thiên cầm ổ khóa trong tay thưởng thức, Lăng Hi Nghiêu có tiền như vậy mà không mua khóa nào ngon một chút, loại khóa bằng nhựa cứng này ngay cả hắn trước đây cũng không thêm mở đâu.

Loại khóa này chưa tính đến độ an toàn, khuyết điểm lớn nhất chính là dễ dàng bị kẹt, dùng không cẩn thận có khi chốt khóa còn tệ hơn ban đầu, làm người ta mở thế nào cũng không ra.

Hình Thiên ngón tay khuấy động trên mặt số, tiểu ý trên khóe miệng càng ngày càng tà ác.

Thời điểm Lăng Hi Nghiêu về đến nhà, Hình Thiên còn đang ngồi trên sofa xem TV, không phải hắn không giúp nấu ăn, hắn là thật sự đối với chuyện bếp núc không biết gì hết, nếu miễn cưỡng làm, làm không tốt chỉ sợ phá hỏng luôn phòng bếp nhà Lăng Hi Nghiêu.

Lăng Hi Nghiêu ngược lại tuyệt không để ý, gặp được hắn đã rất cao hứng rồi.

“Ngại quá, họp đến bây giờ mới xong, để Tiểu Thiên sư phụ đợi lâu.”

“Không có việc gì.” Hình Thiên hào phóng nói: “Vừa mượn xe anh vừa cọ cơm nhà anh, là tôi ngại mới đúng, đúng rồi,” Hắn hướng về phía kiện hàng trên bàn trà bĩu môi: “Anh có đồ chuyển phát nhanh, anh không ở nhà, tôi giúp anh nhận.”

Khi hắn nói lời này thì gắt gao nhìn chằm chằm Lăng Hi Nghiêu xem đối phương có phản ứng gì, quả nhiên thời điểm nhìn đến bưu kiện chuyển phát nhanh, Lăng Hi Nghiêu biểu tình trong nháy mắt có chút khẩn trương, nhưng rất nhanh giả bộ trấn định xuống.

“Vậy sao, vậy cảm ơn Tiểu Thiên sư phụ.” Anh tiến lên cầm lấy bưu kiện, chăm chú nhìn. Hình Thiên đóng gói lần thứ hai thật sự cẩn thận, đương nhiên sẽ không dễ dàng để anh nhìn ra dấu vết gì.

“Trên hóa đơn ký nhận là tên tôi, không sao chứ?” Hình Thiên thử hỏi.

Lăng Hi Nghiêu nhẹ nhàng thở ra: “Không sao không sao, không đáng tiền.” Anh giơ giơ hộp trong tay, thực tự nhiên nói: “Tôi thu dọn xong rồi liền ra.”

Hình Thiên nén cười gật gật đầu.

Hình Thiên không biết mua đồ ăn lắm, mỗi loại rau đều mua một bó, Lăng Hi Nghiêu thật đúng là làm được một bàn lớn, bốn người ăn đều dư dả.

Giờ cơm chiều, hai người nhắc lại việc ngoài ý muốn lần trước.

“Tôi còn tưởng là đổi phải ổ khóa không an toàn cho bà cụ, ngày tối hôm đó liền bị trộm, kết quả như thế nào anh đoán xem?”

Lăng Hi Nghiêu kỳ thật từ lúc thăm bà cụ đã được biết chân tướng, nhưng vẫn giả bộ không biết gì, nói với hắn: “Như thế nào?”

“Cảnh sát nói cho tôi biết, trộm vào nhà ăn cắp cộng thêm chôm chìa xe của tôi cư nhiên là con của bà cụ, hắn vốn muốn vụng trộm về nhà lấy tiền, kết quả phát hiện đổi khóa, mở không được, đành phải gõ cửa. Cửa là bà cụ tự tay mở, khó trách ngay cả tôi đều tìm không ra dấu vết cạy khóa.”

Lăng Hi Nghiêu mặt ngoài ý muốn: “Như vậy sao?”

“Thằng nhãi kia thật tệ, không đòi được tiền liền giật, làm bà cụ tức giận bệnh tim phát xong cứ nhiên còn bỏ chạy, đây là chuyện mà con cái làm sao?” Hình Thiên oán giận nói: “Nếu không phải tôi phát hiện sớm thì bây giờ hẳn đã phải chăm sóc bà cụ trước lúc lâm chung rồi.”

Lăng Hi Nghiêu cẩn thận suy nghĩ một chút: “Tuy rằng con bà làm được thực quá phận, nhưng theo lý giải của tôi về bà, bà tám phần vẫn sẽ tìm cậu ta giải quyết riêng, chung quy đó vẫn là con trai duy nhất của bà thôi.”

Hình Thiên khinh thường xì một tiếng: “Cứ cho là vụ án này có thể giải quyết riêng thì tôi cũng sẽ không đồng ý, người như vậy phải cho đi lính hai năm mới có thể thành thật được, mẹ hẳn không biết dạy con, vậy tôi giúp bà giáo dục.”

Lăng Hi Nghiêu tán thưởng nói: “Nhìn không ra Tiểu Thiên sư phụ là người chính nghĩa như vậy.”

Hình Thiên chẳng thèm đếm xỉa, nói: “Nào có, tôi còn làm nhiều chuyện xấu hơn hẳn kia.”

Những lời này khiến Lăng Hi Nghiêu hứng thú: “Tỷ như.....?”

Hình Thiên gấp đồ ăn thả vào miệng, chuyện đầu tiên hẳn nghĩ đến chính là ổ khóa số kia.

“Aiz, hỏi cái này làm gì.” Hắn cuống quýt ngắt lời: “Ăn cơm ăn cơm.”

Bởi vì Hình Thiên là tới trả xe Lăng Hi Nghiêu, sau cơm chiều, Lăng Hi Nghiêu đưa hắn về nhà.

Một lần nữa ngồi trên chiếc xe của anh, cũng không biết là thật hay giả, Lăng Hi Nghiêu có chút tiếc nuối nói: “Giấy bị xé rất đáng tiếc, lần sau Tiểu Thiên sư phụ không thể sử dụng xe của tôi rồi.”

“Xe của tôi đều tìm lại rồi, còn dùng xe anh làm gì, hơn nữa anh cũng không thể lái xe quảng cáo mở khóa nơi nơi chạy a.”

“Tôi cảm giác dán cái kia còn dễ nhìn hơn, còn có thể thuận tiện giúp Tiểu Thiên sư phụ quảng cáo, nhất cử lưỡng tiện.”

Mặc kệ là thật hay giả, lời này Hình Thiên nghe là thật thoải mái: “Tôi trong lòng ghi nhận.”

Lăng Hi Nghiêu đưa Hình Thiên đến cửa: “Rảnh rồi lại đến nhà tôi ăn cơm, lúc nào cũng hoan nghênh.”

Hình Thiên tròn mắt vừa chuyển: “Cần mở khóa đừng quên tìm tôi, tôi đã nói rồi, riêng anh không thu phí.”

Lăng Hi Nghiêu cười gật gật đầu, Hình Thiên cũng đồng dạng mỉm cười, nhưng tâm tư hai người lại hoàn toàn bất đồng.

“Nhất định nhất định.” Lăng Hi Nghiêu nói.

“Vậy gặp lại sau.” Hình Thiên phát âm từng chữ đặc biệt nhấn mạnh, tựa hồ hai người rất nhanh sẽ lại gặp nhau.

Hình Thiên vào nhà, thần bí lôi từ trong túi ra một tấm danh thiếp, chính là thứ kẹp trong bưu kiện của Lăng Hi Nghiêu.

Nhập vào máy tính địa chỉ trang web ghi trên danh thiếp, hắn mở ra webpage chuyên giành cho người lớn, trước kia Hình Thiên không phải là chưa thấy qua loại này trên mạng, chỉ là hắn không cần, tự nhiên cũng sẽ không xem cẩn thận.

Không xem không biết, trong shop cứ nhiên có hơn một ngàn sản phẩm, hắn chọn hai thứ, liền không bình tĩnh mà tìm tòi công năng sử dụng.

Có hơn mười tấm ảnh xuất hiện trong kết quả tìm kiếm, hắn liếc mắt liền nhìn thấy sản phẩm giống với của Lăng Hi Nghiêu, lượng tiêu thụ cùng số bình luận đều vượt qua tưởng tượng của hắn.

“Không phải chứ.....” Hắn xem một chuỗi liệt kê tên người mua, cứ nhiên có nhiều người mua thứ này như vậy, thế giới này đến cùng là không bình hay chỉ mỗi hắn là người ngoài hành tinh?

Hình Thiên hoảng sợ sinh ra hoài nghi, chẳng lẽ hần hai mươi mấy tuổi đầu đã chệch đường ray khỏi thế giới này sao?

Hần kéo xuống xem bình luận, cứ nhiên có rất nhiều người viết mấy lời tâm đắc và cách sử dụng, chẳng bù cho hần mỗi lần mua hàng qua mạng đều là hai chữ khen ngợi cho xong việc.

Kéo xuống chút nữa, bên trong cứ nhiên xuất hiện người mua tú (là sao, tức là người mua hàng mặc cái dây vào rồi chụp lên á?? =]]?!)! Hình Thiên cả người triệt để lâm vào hỗn độn

Hình Thiên rối rắm nửa ngày, rốt cuộc vẫn không dám mở ra xem, dù sao người thật hần cũng đã nhìn rồi, hần nhưng không có thói quen nhìn tính khí của đực rựa đâu.

Lại cẩn thận xem bình luận phía dưới, nội dung càng là vô kì bất hữu (không thiếu cái lạ).

Bạn trên mạng A: [Like] thừa dịp lão công ngủ trộm khóa vào, sau này nếu không thành thật liền đem chìa khóa ném vào WC.

Hình Thiên cả người chấn động, hôn nhân thật đáng sợ, đàn ông sau hôn nhân lại càng đáng sợ hơn.

Bạn trên mạng B: [Like] lão công jb nhỏ, đội vừa khít. (jj là chuối, jb ta đoán là vừa chuối lẫn trứng =]])

Hình Thiên lại là chấn động, nguyên lai phụ nữ sau khi kết hôn cũng không dễ dàng, chē của chồng mình nhỏ, còn muốn phòng bị hần lăng nhăng, trong ngoài đều vất vả a.

Bạn trên mạng C: [Like] ma hoa ăn ngon.

..... Đây là cái gì? (TN: chịu thôi, tra thấy nó là [bánh quai chèo/bánh quai chèo/sờn/bướm/rách bướm])

Like rất nhiều, Unlike cứ nhiên cũng không ít, chủ shop cơ hồ đều trả lời sau mỗi Unlike.

Bạn trên mạng D: [Unlike] chỉ là một món đồ chơi.

Chủ shop trả lời: Không thì chẳng lẽ lại vũ khí, phi cơ, trực thăng?

Bạn trên mạng E: [Unlike] ta mua size lớn nhất, jj cứ nhiên nhét không vào, Unlike!

Chủ shop trả lời: Vị này bạn có biết mỗi bình luận đều lưu lại không? Không ít khách hàng nhìn bình luận rồi mới mua đâu.

Khôi hài nhất là Bạn F: [Unlike] quá lớn! đeo không cần mở khóa cũng cởi được, cần bản mang không được!

Chủ shop trả lời: Có người mua số lớn nhất còn ngại nhỏ, thân mua là số nhỏ nhất còn ngại lớn, chỉ có thể nói... Chúc hôn nhân tính phúc!

Hình Thiên cười đến ngứa tới ngứa lui, này so với tiểu phẩm hài cuối xuân còn buồn cười hơn, hần quyết định sau này nếu không vui liền vào đây xem bình luận tìm vui, nhất định có thể làm tâm tình sung sướng.

Hần tiếp tục xem, lại có một bình luận khác hấp dẫn lực chú ý của hần.

Bạn trên mạng G: [Like] đội cái này xong chìa khóa nộp lên cho chủ nhân, không biết lần này cần khóa bao lâu. Tuy rằng đeo vào có điểm trứng đau, nhưng nghĩ đến là chủ nhân cho mang nên cũng không khó chịu lắm.

Hình Thiên nheo mắt, nguyên lai chìa khóa đồ chơi này cũng không phải do mình bảo quản sao.....

Tác giả có lời muốn nói: mấy cái đánh giá trong truyện đều lấy từ trên mạng, cùng loại vật phẩm người mua đánh giá, chân thật không thể chân thật hơn.

7. Chương 7

Lăng Hi Nghiêu một lần nữa liên hệ với Hình Thiên là vào thứ sáu kế tiếp, anh gửi cho cậu một tin nhắn. Thời gian so với Hình Thiên tính toán không sai biệt lắm, nhưng hẳn vẫn là đoán đo làm giá, uyển chuyển tỏ vẻ bản thân bề bộn nhiều việc, lại cho đối phương chờ cả ngày mới đáp ứng đến nhà Lăng Hi Nghiêu ăn cơm.

Loại người không hay đi mua đồ ăn như Hình Thiên lần này lại tỉ mỉ chuẩn bị lễ vật, Lăng Hi Nghiêu tay nghề vẫn cao siêu như vậy, so với Hình Thiên đang ăn đến tận hứng mà nói, Lăng Hi Nghiêu có vẻ như đứng ngồi không yên – mặc dù anh đã cực lực che dấu điểm này, nhưng này đương nhiên không thể gạt được ánh mắt của Hình Thiên.

Thắng đến sau bữa cơm anh đổ nước rửa tay lên đĩa thay vì nước rửa chén, Hình Thiên mới bắt động thanh sắc chỉ ra điểm này.

“Lăng đại ca, anh hôm nay có vẻ không yên lòng a.”

Lăng Hi Nghiêu kinh ngạc một chút: “Cậu gọi tôi là gì?”

“Lăng đại ca a.” Hình Thiên hai tay đút túi tựa vào bên cạnh bếp: “Anh không thích tôi gọi như vậy?”

“Không..... Không có.....” Lăng Hi Nghiêu ấp úng nói.

“Hay là kỳ thật tôi không được hoan nghênh ở nơi này?”

Lăng Hi Nghiêu vội vàng biện giải: “Đương nhiên không phải!”

Hình Thiên nhìn cái người xưa nay luôn nhất quán thông dong như Lăng Hi Nghiêu lại kích động như vậy, không biết vì sao trong lòng ngầm sảng khoái.

“Vậy là tốt rồi.” Hình Thiên nhu thuận buông mắt: “Tôi còn tưởng rằng đến đây cọ cơm mang đến phiền phức cho Lăng đại ca.”

“Làm sao có thể chứ.” Lăng Hi Nghiêu buông đĩa trong tay: “Tôi hoan nghênh cậu còn không kịp.”

“Thật vậy chăng?” Hình Thiên vẫn là bộ dáng kia: “Nhưng tôi vẫn là ăn chực uống chực không phải trả tiền, trong lòng thực bồn khoăn.”

“Sao cậu có thể nghĩ như vậy, là tôi chủ động mời cậu mà, lại nói, Tiểu Thiên sư phụ cũng từng giúp tôi một đại ân.”

“Tuy là nói như vậy..... Nhưng dù sao cũng chỉ giúp có một lần, tôi lại đến đây cọ ăn không biết bao nhiêu lần đâu, cho dù có thâm nghĩ báo ơn, Lăng đại ca cũng không có khả năng mất chìa khóa nhiều lần.....”

Hình Thiên kỹ xảo biểu diễn thâm thâm thuyết phục, Lăng Hi Nghiêu quả nhiên như hẳn mong muốn, tay chân vô thố: “Kỳ thật, kỳ thật tôi.....”

Hình Thiên không nói lời nào, chỉ chờ tự anh nói rõ.

Muốn mở miệng nói về loại chuyện này lần sau so với lần trước đều khó khăn, vẫn là một hồi sinh, hai hồi quen thuộc, ngay cả Hình Thiên cũng nhìn không ra, chỉ ít nhìn biểu hiện trên mặt Lăng Hi Nghiêu không tồn tại loại khả năng sau.

Lăng Hi Nghiêu quanh co nửa ngày, như cũ nói không nên lời nguyên nhân, Hình Thiên đành phải mở đường cho anh một lần nữa.

“Tôi biết, nguyên lai Lăng đại ca vẫn xem tôi là người ngoài.”

Lăng Hi Nghiêu cắn răng một cái: “Cũng không phải! Chỉ là tôi thật sự không có mặt mũi nói chuyện này.....”

Hình Thiên giả bộ giật mình: “Lăng đại ca lại làm mất chìa khóa?”

“Không, lần này..... Hình như là khóa xảy ra vấn đề.....”

Đây là Lăng Hi Nghiêu lần thứ ba xấu hổ bại lộ trước mặt Hình Thiên, tâm lý xấu hổ cũng không theo số lần tăng lên mà chai lì, ngược lại khó có thể khống chế gia tăng mãnh liệt. Hình Thiên hai lần trước còn thực khấn trương, nay lại có thể một bộ thông dong nghiên cứu khóa nơi bộ vị riêng tư, làm hai tay anh cũng không biết nên đặt ở đâu.

“Ân.....” Hình Thiên vẫn im lặng bỗng phát ra thanh âm suy tư, Lăng Hi Nghiêu cả người đều khấn trương hẳn lên.

“Lăng đại ca lại đổi cái mới.....” Hình Thiên chậm rãi nói.

“Chìa khóa lần trước..... Không tìm thấy, khóa..... bị hỏng, cho nên tôi.....”

Hình Thiên không chút hoang mang quả thực tương phản đối phương, hẳn nâng mắt, cùng Lăng Hi Nghiêu bốn mắt giao nhau: “Khóa này, thực khó giải quyết a.....”

Lăng Hi Nghiêu nội tâm rùng mình, cũng bất chấp suy nghĩ khác: “Thật, thật sao?”

Hình Thiên hơi khó xử gật gật đầu.

Năng lực mở khóa của Hình Thiên, Lăng Hi Nghiêu cũng đã thấy rồi, ngay cả hắn cũng nói là khó giải quyết, Lăng Hi Nghiêu nhất thời cảm giác một mảnh u ám.

Nói Hình Thiên trình độ không đủ, kia tuyệt đối ngay cả tổ sư gia cũng không phục. Ổ khóa số này nếu hắn ra tay ngay từ đầu thì giải khóa hoàn toàn không thành vấn đề, nhưng theo thời gian, bánh răng sẽ chậm rãi lệch khỏi vị trí, mặt mã ban đầu cũng thành thùng rỗng kêu to.

Lấy lý giải của Hình Thiên đối với Lăng Hi Nghiêu, chưa đủ dăm ba bữa anh sẽ không chủ động cởi bỏ, vì thể tình thể liền hoàn toàn phát triển như hắn mong muốn. Thời điểm Lăng Hi Nghiêu phát hiện khóa mở không ra thì cũng đã muộn, chỉ còn cách xin hắn giúp đỡ.

“Làm sao, làm sao lại mở không ra đâu?” Lăng Hi Nghiêu bối rối rõ ràng: “Này chỉ là khóa nhựa mà thôi.”

“Chính là nhựa mới khó mở.” Hình Thiên thuận miệng bịa chuyện: “Khóa kim loại có thể dùng lực chọc ra, khóa nhựa không ăn, khí lực nhỏ chọc không ra, khí lực lớn lại dễ dàng làm hư tâm khóa.”

Hắn nói dối nhưng người ngoài nghe vào trong tai lại rất có đạo lý: “Vậy, cửa ra thế nào? Nó chung quy chỉ là nhựa.....”

Hình Thiên kinh hãi: “Này vỏ bằng nhựa, nhưng bên trong đều là kim loại, anh muốn cửa ra không thể không dùng cửa điện.”

Ý nghĩ này cũng bị Hình Thiên bác bỏ, Lăng Hi Nghiêu co quắp bất an hỏi: “Chẳng lẽ, ngay cả Tiểu Thiên sư phụ cậu cũng mở không ra sao?”

Hình Thiên trầm nghĩ vô nghĩa, cho tới sợi mì cứng cũng có thể chọc ra cho anh, nhưng ngoài miệng vẫn nói: “Tôi chỉ có thể nói tôi sẽ tận lực.”

Vì thế dưới cái nhìn chăm chú của Lăng Hi Nghiêu, Hình Thiên bắt đầu “Gian nan” mở khóa.

Trên tay bận việc, ngoài miệng vẫn không quên cùng Lăng Hi Nghiêu nói chuyện phiếm để bớt đi cảm giác khấn trương của anh.

“Lần trước nói, đồ chơi này đối với thân thể không tốt, nhưng Lăng đại ca vẫn mua lại một cái.”

Lăng Hi Nghiêu quần bách muốn độn thổ: “Bởi vì mang quen rồi, cho nên.....”

“Hay là không mang cái này, Lăng đại ca liền không khống chế được muốn tự an ủi.”

“Không có, thật sự không có.” Lăng Hi Nghiêu mặt đỏ tai hồng.

“Còn nói không có?” Hình Thiên không chút khách khí chỉ chỉ chỗ đó: “Lăng đại ca anh có phản ứng nha.”

“Đó là bởi vì.....” Tay cậu luôn luôn chạm vào chỗ đó, tôi nào có mặt mũi nào nói ra chứ.

Mấy lời này Lăng Hi Nghiêu đương nhiên sẽ không nói ra miệng, Hình Thiên cũng sẽ không ngốc đến truy vấn tận cùng, mà là khéo léo chủ động đổi đề tài.

“Lăng đại ca.” Hần mở miệng là một tiếng ‘Lăng đại ca’ khiến Lăng Hi Nghiêu càng xấu hổ, hần tựa như không lặp lại một lần: “Lăng đại ca, anh xem tôi mới hai mươi tuổi thôi.”

Lăng Hi Nghiêu không biết hần muốn nói gì tiếp theo, đành ậm ừ.

“Lòng có chút hiếu kỳ cũng không có gì là lạ đi?”

Lăng Hi Nghiêu chần chờ một lát, lắc lắc đầu.

Hình Thiên nhẹ nhàng thở ra: “Kỳ thật lần trước tôi thấy Lăng đại ca mang thứ này thì rất ngạc nhiên.” Hần vụng trộm quan sát phản ứng của đối phương: “Cho nên nhịn không được lên mạng tìm hiểu một chút.....Anh không ngại chứ?”

Lăng Hi Nghiêu còn có thể nói cái gì, này hoàn toàn là tự do cá nhân, anh cũng can thiệp chẳng đến.

Thấy Lăng Hi Nghiêu không phản ứng, Hình Thiên nói tiếp: “Sau đó tôi liền phát hiện một chuyện a.....”

Hần cố ý kéo dài âm thanh, làm tâm tình Lăng Hi Nghiêu như bị treo ngược.

“Tôi phát hiện trên mạng phàm là nói về thứ đồ chơi này, phần lớn chìa khóa đều không do bản thân bảo quản, không phải giao cho lão bà, chính là giao cho.....” Nói tới đây hần cười cười: “Anh biết.”

Lăng Hi Nghiêu tiếp tục xấu hổ trầm mặc.

“Vì thế tôi liền nghĩ, Lăng đại ca lần trước nói bị mất chìa khóa, giữ không kỹ vậy có bao giờ đưa cho người khác giữ hộ, sau đó muốn lấy lại chưa?” Hình Thiên thử nói.

“Không có.” Lúc này Lăng Hi Nghiêu nhanh chóng phủ nhận: “Tôi làm mất thật.”

Hình Thiên nga một tiếng: “Vậy vì sao Lăng đại ca không giao chìa khóa cho người khác bảo quản đâu? Chìa khóa tự mình giữ thời điểm muốn mở ra liền mở, thật sự là khóa trinh tiết đấy chứ?”

Lăng Hi Nghiêu càng thêm co quắp: “Tôi, tôi chỉ là.....”

“Không tìm được người bảo quản chìa khóa?” Hình Thiên thay anh nói trọn câu.

Lăng Hi Nghiêu do dự vài lần, vẫn là gật gật đầu.

Hình Thiên nghiệm chứng được suy đoán, cũng không quanh co lòng vòng thêm, nhẹ nhàng chọc một cái, ổ khóa liền rời khỏi vị trí nguyên bản.

Lăng Hi Nghiêu cúi đầu, phát hiện khóa đã được gỡ xuống, còn chưa kịp tỏ vẻ gì, một ổ khóa khác nhanh chóng chụp lên thay vào đó.

Anh kinh ngạc: “Tiểu Thiên sư phụ, cậu đây là.....”

“Khóa này chất lượng quá kém, thật sự không nên tiếp tục sử dụng.” Hình Thiên tiện tay ném ổ khóa sổ đi: “Cái này lại không giống với, đừng nghĩ nó tầm thường, thật ra đã được tôi sửa chữa, bên trong có tam trọng khóa tâm, ngay cả thợ khóa trình độ cao một chút cũng mở không ra.”

Lăng Hi Nghiêu mở to hai mắt nhìn, giống như lần đầu tiên nhận thức người thanh niên này vậy.

Hình Thiên thần nhiên nói tiếp, cũng không quan đối phương trong lúc nhất thời có thể tiếp nhận hay không: “Hơn nữa ưu điểm lớn nhất của nó là rất khéo léo, mang ở bộ vị này là thích hợp nhất, ý tôi là cho dù mặc quần bó sát người cũng sẽ không bị người khác phát hiện.”

“Bề ngoài là cao su lưu hoá, anh cũng không cần lo lắng đi đường phát ra âm thanh kim loại va chạm.”

“Đây chính là lễ vật tôi chuẩn bị riêng cho Lăng đại ca, xem như cảm ơn anh mời tôi ăn cơm, còn cho tôi mượn xe..... Như thế nào, Lăng đại ca anh mất hứng sao?”

Lăng Hi Nghiêu nghe nửa ngày cũng không nghe đến trọng điểm: “Cậu như thế nào lại.....chuẩn bị thứ này, còn nữa, chìa khóa đâu?”

Hình Thiên nở nụ cười, tự động phớt lờ vấn đề này của anh: “Tôi quả thật có chìa khóa thật, nhưng đáng tiếc chỉ có một cái, vạn nhất không cẩn thận làm mất, vậy rồi cuộc không mở được.” Dứt lời hần xòe tay, trong lòng bàn tay quả nhiên có một chiếc chìa khóa.

Lăng Hi Nghiêu đang định lấy, đối phương lại nắm tay lại: “Không phải mới vừa nói qua sao, chìa khóa ở trong tay anh vậy còn có ý nghĩa gì nữa?”

“Nhưng là.....”

Hình Thiên ngắt lời: “Lăng đại ca không phải còn chưa tìm thấy người giữ chìa khóa sao? Không bằng tạm thời để tôi giữ cho, mục đích anh mang thứ này không phải muốn đem quyền khống chế giao cho người khác sao?”

Lăng Hi Nghiêu như là rốt cuộc lĩnh ngộ ý đồ của đối phương, ánh mắt nhìn Hình Thiên đều thay đổi, ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập hẳn lên.

Chính là loại cảm giác này, Hình Thiên mắt sáng lên, hần cũng rốt cuộc lý giải được vì sao hần làm ra một bước này.

Hần hiểu khoảng cách chênh lệch giữa mình và Lăng Hi Nghiêu, quả thật hần trước mặt người khác giả vờ đến tự nhiên như thật, nhưng so với hần, Lăng Hi Nghiêu chính là loại người có khí tức ngưng tụ của người đàn ông thành đạt thản nhiên tản mát từ trong ra ngoài.

Mặc kệ là trước mặt hần hay người khác, Lăng Hi Nghiêu bộ dáng vĩnh viễn bình tĩnh thông dong, đó chính là mục tiêu phấn đấu của Hình Thiên, mà đã là mục tiêu cố gắng, vậy nhất định là điểm hần khuyết thiếu. Đối với người tuổi trẻ như hần mà nói, Lăng Hi Nghiêu đại biểu cho người đàn ông tiêu biểu, ở anh có được sự thành thực cùng trầm ổn. Nếu nói Hình Thiên không ghen tị, đó là không có khả năng.

Nhưng duy nhất khiến Lăng Hi Nghiêu gỡ bỏ xuống khí chất mà lộ ra biểu hiện co quắp, bối rối, lúng túng trước mặt Hình Thiên, chính là vì chuyện này. Hình Thiên vì có kỹ năng đặc thù, do đó tình cờ được tiếp xúc với một mặt khác của Lăng Hi Nghiêu mà người ngoài không nhìn thấy, vô hình chung khiến hần thật thỏa mãn, chính là như hiện tại này đây.

Lăng Hi Nghiêu bây giờ bất đồng với Lăng Hi Nghiêu trước đó, cả người anh phát ra một loại sắc thái khác, thứ mà Hình Thiên không thể miêu tả được, nhưng lại không kém phần hấp dẫn, nếu không được nhìn thấy tận mắt, ngay cả Hình Thiên cũng tưởng tượng không ra một mặt khác của người đàn ông này.

Hình Thiên còn chưa nhận ra, trong lúc vô tình hần đã bắt đầu tìm hiểu về người này, từ biểu tình bình tĩnh thông dong bên ngoài nhìn ra được nhiều sắc thái khác nhau, nghiêm nhiên đã trở thành lạc thú hiện tại của Hình Thiên.

Tính cách tà ác luôn tồn tại trong cơ thể hần, chỉ là đến tận giờ khắc này mới được áp dụng vô cùng nhuần nhuyễn. Hình Thiên đứng lên, nguyên bản ngẩng đầu lên nhìn người biến thành nhìn xuống, một thứ cảm giác quen thuộc luôn tồn tại trong lòng hần — đó là mỗi lần hần mở được khóa, trước ánh mắt kinh ngạc cùng sùng bái của đối phương, hần không tự chủ được sẽ tản mát ra ngạo khí, chỉ là cảm giác lần này phá lệ mãnh liệt.

Hần nghe được thanh âm vang vọng của mình trong căn phòng. Nếu là quay lại nửa tháng trước, hần dù có thể nào cũng sẽ không tin mấy lời này phát ra từ chính miệng hần — cái kẻ khi nhìn thấy đối phương đeo vòng trinh tiết liền kìm lòng không đậu mắng đối phương là biến thái, sau một lần lại một lần tiếp xúc, chậm rãi bị đối phương đồng hóa, trở thành một thành viên biến thái như hần nói.

“Từ hôm nay trở đi, tự do của hạ thân anh nằm trong tay tôi, lúc nào khóa lại, lúc nào mở ra đều do tôi định đoạt. Tôi có thể cởi mỗi tuần một lần cho anh thư hoãn một chút, thời gian còn lại nếu anh muốn bản tính, nhất định phải xin phép tôi, về phần có đồng ý hay không, đó chính là quyết định của tôi. Hiện tại quyền lựa chọn duy nhất của anh là đồng ý hay không, anh có thể lựa chọn cự tuyệt, tôi sẽ đưa chìa khóa cho anh, sau đó rời đi, chuyện hôm nay coi như chưa từng xảy ra, anh cũng không cần lo lắng tôi sẽ lấy chuyện này ra đe dọa. Nhưng một khi anh lựa chọn tiếp nhận, nhất định phải tuân theo quy tắc trò chơi của tôi, không được phản kháng, không được đổi ý, không được bỏ cuộc giữa chừng, anh hiểu không?”

Lăng Hi Nghiêu không chuyển mắt theo dõi hần, gật gật đầu.

“Rất tốt.” Hình Thiên giơ chìa khóa lên trước mặt anh: “Hiện tại nói cho tôi biết, đáp án của anh là?”

Tác giả có lời muốn nói: Truyện này vấn đề kỹ thuật mở khóa chỉ là hư cấu, tác giả cũng không có kỹ năng này.

8. Chương 8

“Mở xong, ngài kiểm tra một chút.”

Được biết lúc mở khóa cần phải xoay người đi chỗ khác, đại thúc thậm chí còn chưa kịp xoay người thì nghe phía sau truyền đến một câu như vậy, quay đầu nhìn lên, cửa nhà mình đã mở.

“Này..... Nhanh như vậy?” Đại thúc này vẫn là lần đầu tiên quên mang chìa khóa, gọi người tới mở cửa, vốn tưởng rằng ít nhất cũng phải chờ mười hai mươi phút, không nghĩ tới chỉ mới quay đi, cửa an toàn phòng trộm mấy ngàn của hắn cứ như vậy ngoan ngoãn buông dao đầu hàng.

Lại nhìn người mở khóa cùng lắm cũng chỉ mới hơn hai mươi, có vẻ đẹp trai soái khí của người trẻ tuổi, lại không kém phần thành thực lẫn khí chất vinh nhục không sờn của nam nhân. Chỉ thấy hắn đối với việc mình kinh ngạc hỏi thì dường như không có việc gì, chỉ ‘ân’ một tiếng, quay sang nói với người trung niên: “Lưu thúc, lấy tiền.”

Lưu thúc theo hắn hai năm, như thế nào lại không biết đam mê này của Hình Thiên, lúc này lão liền bày ra bộ dáng phục vụ chuyên nghiệp tươi cười đón nhận: “Ba trăm, cảm ơn.”

Đại thúc chỉ cảm thấy trong nháy mắt liền mất đi ba tờ tiền, móc tiền túi ra có chút đau đớn: “Nghề này của mấy người đúng là lời a, mỗi như vậy thôi cũng ba trăm.”

Lưu thúc thu tiền cười cười: “Trên đài một phút, dưới đài mười năm, bọn tôi kiếm được tiền là nhờ vào tay nghề, mở nhanh thì tiết kiệm thời gian của ngài không phải sao?”

Đại thúc ngẫm lại cũng đúng, chỉ chỉ bóng dáng Hình Thiên: “Đó là đồ đệ ông?”

“Tôi làm đồ đệ cậu ấy còn không kịp nữa là.” Lưu thúc bị nhận lầm thành quen, cũng chẳng để ý. “Đó là sự phụ mở khóa giỏi nhất của chúng tôi.” Đương nhiên công ty chỉ có một sự phụ mở khóa lão tất nhiên không nói.

“Ai nha, đúng là người trẻ tuổi có khác, kỹ thuật thật cao.” Hắn tự đáy lòng tán thưởng.

Lưu thúc đưa danh thiếp của công ty: “Có chuyện gì lại tìm bọn tôi.”

“Được được.”

thời điểm Lưu thúc trở lại xe, Hình Thiên đã ngồi vào ghế phụ.

“Còn khách hàng nữa không?” Hình Thiên chờ lão cài dây an toàn xong thì hỏi.

“Không thấy Tiểu Lý gửi tin nhắn đến, hẳn là không có.” Hình Thiên không nhận việc vào buổi tối, lúc đó đường dây nóng của công ty sẽ đóng.

Hình Thiên thư thư phục phục tựa vào lưng ghế: “Về đến chỗ cũ.”

Bình thường sau khi hoàn thành công việc, Lưu thúc đều phụ trách đưa Hình Thiên về nhà, sau đó cũng lái xe đi về, nhưng vài tuần trở lại đây cứ đến cuối tuần Hình Thiên sẽ đi nơi khác.

“Ta bảo.” Lưu thúc khởi động xe: “Gần đây cuối tuần cậu đi chỗ đó làm gì a?”

Lưu thúc chỉ tòa văn phòng cao ốc nằm trong khu đô thị phồn hoa, lần đầu tiên đến Lưu thúc còn tưởng Hình Thiên đi mở khóa cho người ta. Nhưng lần thứ hai, lần thứ ba..... lão chẳng thể nghĩ như vậy nữa.

“Cuối tuần đi tìm bằng hữu chơi thôi.” Hình Thiên trả lời như thể đương nhiên.

“Cậu thế nào lại có bằng hữu ở loại địa phương kia?” Lưu thúc kinh ngạc.

Hình Thiên nhún nhún vai: “Kết giao bằng hữu còn quan ở nơi nào làm gì?”

Lưu thúc kỳ quái nhìn hần một cái nhưng vẫn đưa hần đến địa chỉ kia.

“Ngày mai có cần qua nhà cậu đón không?” Lão hỏi thừa một câu.

“Không cần, cháu tự đi.” Có được câu trả lời mong muốn lần thuyết phục, Lưu thúc lái xe khuất khỏi tầm nhìn Hình Thiên.

Sau khi xuống xe Hình Thiên cúi đầu gửi tin nhắn, rất nhanh di động trong tay liền vang.

“Alo.”

“Cậu ở dưới lầu?” Lăng Hi Nghiêu thanh âm bên đầu dây vang lên.

“Vừa đến.”

“Tôi còn có chút việc chưa xử lý xong, hay là cậu đi lên trước chờ tôi một chút?”

Khi Hình Thiên được thư ký xinh đẹp dẫn vào văn phòng Lăng Hi Nghiêu, đối phương đang nghiêm mặt giáo huấn một cấp dưới xui xẻo.

Hần vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Lăng Hi Nghiêu dưới loại trạng thái này, bình thường hần tiếp xúc với một Lăng Hi Nghiêu luôn ôn hòa hữu lễ, đột nhiên thay đổi thái độ cũng là mới mẻ.

Hần ngồi trên sofa nhìn nửa ngày, cảm giác ‘không nộ mà uy’ bốn chữ này có thể hình dung Lăng Hi Nghiêu lúc này chuẩn nhất, anh không bởi vì tức giận mà la to, ngược lại ngữ điệu cùng tốc độ chậm hơn bình thường, từng câu chữ sắc bén từ miệng anh chậm rãi phun ra, lực áp bách mười phần.

Cái kẻ đang cúi đầu rũ tay đáng thương kia nghe lão bản phát biểu, thở cũng không dám thở mạnh, Hình Thiên thậm chí ngay cả đầu hần toát ra mồ hôi cũng nhìn thấy nhất thanh nhị sở.

Hần thật sự nên cảm tạ Hình Thiên, bởi vì có sự xuất hiện của đối phương, thời gian hần được giải phóng mới rút ngắn, thật vất vả mới được đại xá, hần ngay cả mồ hôi cũng chưa kịp lau, xám xịt rời khỏi văn phòng tổng giám đốc.

“Nhìn không ra Lăng đại ca còn có một mặt nghiêm khắc như vậy.” Ngồi trên sofa, Hình Thiên một bên uống trà, một bên trêu chọc anh.

Lăng Hi Nghiêu đã khôi phục lại thái độ bình thường, anh ôn hòa cười nói: “Ngượng ngừng rồi, khiến cậu đợi lâu.”

“Không lâu không lâu.” Hình Thiên gờ gờ trà trong tay do thư ký vừa mới đưa lên: “Nhân viên lễ tân với thư ký công ty anh người nào cũng xinh đẹp, dưới loại hoàn cảnh công tác này anh không bị phân tâm sao?”

“Ách.....” Lăng Hi Nghiêu cánh tay đang thu thập văn kiện bỗng ngừng lại giữa không trung, tựa hồ không biết nên nói như thế nào.

“Xem trí nhớ của tôi này.” Hình Thiên vỗ vỗ trán: “Tôi quên Lăng đại ca là đồng tính luyến.”

Lăng Hi Nghiêu thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Từ ngày ký kết cái khế ước miệng không chính quy kia đến nay cũng đã qua thời gian một tháng. Trong một tháng này, hai người vẫn duy trì quan hệ tương đối đặc thù, buổi tối ngày cuối tuần nếu Lăng Hi Nghiêu không phải đi xã giao, anh sẽ đón Hình Thiên về ở nhà mình.

Nhà Lăng Hi Nghiêu phòng khách nhiều, tay nghề nấu cơm lại tốt, Hình Thiên tất nhiên là mừng rỡ đi cạo ăn cạo uống. Mà hần cũng thực hiện hứa hẹn của mình, nếu đối phương có biểu hiện khiến hần vừa lòng, hần sẽ giúp anh cởi khóa, cho anh phóng thích tinh lực tích góp trong một tuần một chút.

Theo thời gian dần trôi, Hình Thiên cũng dần dần học được cách dung hòa tiết tấu ở chung giữa hai người, hần càng ngày càng nắm bắt được giờ nào thì nên làm gì, nói gì, có thể nhìn thấy biểu tình càng phần khích trên mặt Lăng Hi Nghiêu, kia đã trở thành một trong những lạc thú chính của hần.

“Nhân viên tựa hồ đều rất sợ anh nha.” Hình Thiên nhớ tới biểu tình người nọ khi từ nơi này đi ra, cảm giác thật buồn cười.

“Chắc vậy đi.” Lăng Hi Nghiêu cũng không phải lão bản quá hà khắc, ở công ty ngược lại là được mọi người tôn kính.

“Đó là bởi vì bọn họ chưa thấy qua hình dáng khổ hạ dưới tây trang của Lăng đại ca đi.”

Hình Thiên giọng điệu vừa chuyển, quả nhiên Lăng Hi Nghiêu sắc mặt trở nên dễ chịu hơn.

Hình Thiên cười hì hì tựa vào sofa: “Không biết nếu bọn họ nhìn thấy bộ mặt thật của boss xong, liệu còn có cung kính lễ phép như bây giờ nữa không?”

Lăng Hi Nghiêu then thùng liếc hắt hủ một cái: “Tôi...chúng ta trở về đi.”

“Gấp cái gì a.” Hình Thiên còn đang ngồi thoải mái đâu. “Lần đầu tiên tôi đến đây, cho tôi thăm quan một chút.”

Lăng Hi Nghiêu xấu hổ ngồi ở chỗ cũ, cứ cho là văn phòng tổng giám đốc đi, liếc mắt nhìn cũng nhìn được bao quát, thật sự không có cái gì đáng để thăm quan. Đoán không được ý đồ của Hình Thiên, anh cũng đành thấp thỏm chờ đợi.

“Thư ký của anh lúc nào tan tầm?” Hình Thiên đột nhiên đổi đề tài.

“Sau khi tôi về là có thể.....” Lăng Hi Nghiêu nói được một nửa, đột nhiên lĩnh ngộ được mục đích vì sao Hình Thiên hỏi cái này, anh nhắc điện thoại bàn ẩn một chút, không đến một phút sau, vị thư ký xinh đẹp liền xuất hiện trước cửa văn phòng.

“Lăng tổng.” Cô lễ phép gọi một tiếng.

“Cô có thể tan tầm, thông báo những người khác cũng có thể về.” Lăng Hi Nghiêu hạ lệnh.

Đối với bất kỳ nhân viên nào thì đây đều là mệnh lệnh dễ nghe nhất, thư ký tiểu thư cung kính gập đầu một cái: “Lăng tổng, hẹn gặp lại.”

Rất nhanh tầng này chỉ còn lại hai người Lăng Hi Nghiêu và Hình Thiên, Lăng Hi Nghiêu thử dò xét: “Chúng ta.....”

“Lăng đại ca đã thử giải quyết tại văn phòng bao giờ chưa?” Hình Thiên hỏi thẳng vào vấn đề chính, dọa Lăng Hi Nghiêu nhảy dựng.

“Không, không có.”

“Muốn thử một chút hay không?” Những lời này nghe vào tai là câu hỏi, nhưng Hình Thiên đã đứng lên đi đến chỗ Lăng Hi Nghiêu ngồi.

“Này.....tôi nghĩ hay là bỏ đi.....”

Hình Thiên một bàn tay đã đặt lên dây lưng của đối phương. Hắn lần đầu tiên làm như vậy chưa từng nghĩ tới bản thân sẽ đi thoát quần một nam nhân khác, nhưng đến hôm nay động tác của hắn đã thập phần thành thạo. Trong nháy mắt, thắt lưng đối phương đã bị hắn cởi bỏ một nửa.

Lăng Hi Nghiêu không chút nghĩ ngợi giữ tay hắn lại, người thanh niên này hành vi lớn mật mà lại bừa bãi khiến người luôn luôn chỉ dám lén lút đeo vòng trinh tiết như anh có chút chống đỡ không nổi: “Như vậy, không hay lắm đâu.....”

“Tôi không tin Lăng đại ca chưa từng nghĩ đến.” Hình Thiên giọng điệu bình tĩnh.

“Tôi..... Chúng ta vẫn là đi về trước.....”

“Vậy đi.” Hình Thiên sáng khoái buông tay ra: “Nếu Lăng đại ca không thích, tôi cũng chẳng miễn cưỡng, đột nhiên nhớ ra tối nay có chút việc, tôi về trước đây.”

“Tiểu Thiên.” Bây giờ đổi lại là Lăng Hi Nghiêu bắt lấy cổ tay hắn không buông. Hình Thiên phải phí một phen công phu mới khiến anh bỏ được hai chữ ‘sư phụ’, ánh mắt hắn lóe lên vài cái: “Tôi đi khóa cửa đã được không?”

Hình Thiên hào phóng làm tư thế mời.

Lăng Hi Nghiêu khóa cửa, thuận tiện tắt luôn đèn, trong phòng lập tức liền tối, sắc trời vẫn còn sớm, những gì nên thấy đồng dạng có thể nhìn rất rõ ràng.

“Tôi chỉ vì phòng ngừa bị bên ngoài nhìn thấy.” Lăng Hi Nghiêu vô lực giải thích một câu.

Hình Thiên nhìn ra ngoài cửa sổ, tòa nhà này cũng cao hơn năm mươi mét có dư: “Lăng đại ca cũng quá cẩn thận rồi.”

Lăng Hi Nghiêu trở lại trước mặt Hình Thiên, làm nốt chuyện hắn chưa làm xong ban nãy. Mặc dù không phải lần đầu loã lồ thân thể trước mặt đối phương, nhưng tình cảnh, vị trí không có lúc nào là không không nhắc nhở về thân phận của mình, hạ thân trần trụi chỉ còn lại đôi giày da, điểm này cũng làm cảm giác tăng lên gần như gấp bội.

Hình Thiên cố ý kéo dài thời gian, một lúc lâu sau mới mệnh lệnh bảo anh nhắm mắt.

“Nhắm mắt lại.”

Đây là quy trình cố định mỗi lần, Lăng Hi Nghiêu theo phân phó của hắn khép lại hai mắt, Hình Thiên bản cơ quan mở khóa trong nháy mắt, thuận thực cạy khóa giam cầm hạ thể đối phương.

“Mở mắt.” Hình Thiên lui ra phía sau một bước nhìn Lăng Hi Nghiêu cúi đầu đem vòng trinh tiết cởi xuống. Có lẽ là do bầu không khí rất thích hợp, chỗ đó cơ hồ lập tức có phản ứng.

“Động thủ đi.” Hình Thiên thấy anh chậm chạp không làm thêm một bước, thúc giục: “Ở nhà anh làm như thế nào, hiện tại liền làm như thế đó, còn cần tôi dạy cho anh sao, Lăng đại ca?”

Một tiếng ‘Lăng đại ca’ này làm Lăng Hi Nghiêu cả người run lên, anh không có lựa chọn nào khác đành phải đưa tay đặt lên dục vọng, an ủi nguyên vẹn. Nơi đỉnh đầu rất nhanh tràn ra chất lỏng trong suốt, dưới luật động lặng lẽ chảy vào khe hở giữa các ngón tay, cùng với ma sát phát ra từng trận tiếng nước dâm mỹ.

Hình Thiên chỉ nhìn chăm chăm anh một lát rồi một lần nữa dời tầm mắt ra ngoài cửa sổ. Hình ảnh một người đàn ông tự an ủi đối với một thẳng nam mà nói hoàn toàn chưa đủ hương diễm, hắn chỉ là đơn thuần hưởng thụ loại cảm giác không chế người khác này thôi, nhất là người kia trên nhiều khía cạnh so với hắn cường đại hơn rất nhiều.

Thời điểm Lăng Hi Nghiêu phóng thích, Hình Thiên có khi sẽ quan sát toàn quá trình, dùng ánh mắt không hề lảng tránh làm Lăng Hi Nghiêu hận không thể độn thổ ngay lập tức, có khi cũng sẽ giống như bây giờ, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn, thái độ ghét bỏ đồng dạng làm cho đối phương xấu hổ vô cùng.

Hình Thiên vô luận là xem cũng được, không xem cũng được, đối với Lăng Hi Nghiêu đều là một loại tra tấn. Anh thâm nghĩ mau chóng chấm dứt loại nhục nhã này. Vừa nghĩ đến dưới lầu rất có khả năng còn có nhân viên chưa đi, tùy lúc có thể đi lên gõ cửa, nội tâm anh lại càng khẩn trương, phía dưới cơ thể càng ngày càng cương cứng, nhất thời bản không ra được.

Biết rõ Lăng Hi Nghiêu muốn chấm dứt nhanh, Hình Thiên cố tình không toại nguyện theo ý anh, lại nghĩ ra trò chơi mới.

“Xoay người.” Hình Thiên ẩn nhẫn vai Lăng Hi Nghiêu lật người anh lại, dùng lực đẩy một phen, vì tránh cho hạ thân đụng phải bàn làm việc, Lăng Hi Nghiêu theo bản năng giơ tay đỡ lấy mép bàn.

Hình Thiên đối với biểu hiện của anh có chút không hài lòng: “Ai cho anh buông tay.” Hắn túm lấy một cánh tay của anh: “Một tay đỡ là đủ rồi, tiếp tục.”

Lăng Hi Nghiêu bị bắt dùng một loại tư thế rất kỳ quái tiếp tục thủ dâm, bởi vì đứng không thẳng, cái hông trần trụi của anh nhếch về phía sau, từng thớ thịt bởi vì khẩn trương mà căng chặt tạo thành một vòng cung.

Hình Thiên rõ ràng chưa thỏa mãn với độ cong này, từ trên bàn làm việc cầm lấy thước dài nửa mét vỗ nhẹ lên mông Lăng Hi Nghiêu.

“Lại nhếch cao một chút.” Hấn ra lệnh.

Lăng Hi Nghiêu nghe vậy đành phải yên lặng cúi lưng, đem cái mông nhếch lên cao vài phần.

Không có khúc dạo đầu (tức là đánh từ nhẹ đến mạnh dần, oánh thế cảm giác đỡ đau hơn là bộp 1 cái oánh thật mạnh), Hình Thiên trực tiếp một thước hạ xuống, Lăng Hi Nghiêu hạ thân nhất thời căng thẳng.

“Tự mình đếm trong lòng, đếm tới một trăm mới được bắn.”

Lăng Hi Nghiêu ở trong lòng thầm đếm, thước lại quất lên da nóng rát, nhưng đồng thời cũng nảy sinh một cổ cảm giác phấn chấn, giống như bị vô vàn con kiến di động trong mạch máu, từ trái tim đến đầu ngón tay, tê dại khó nhin.

Hình Thiên không nhanh không chậm quật, ngoài miệng còn có tâm tư cùng Lăng Hi Nghiêu nói chuyện phiếm.

“Lăng đại ca, trước đây anh có bị lão sư hoặc người lớn đánh không?”

Lăng Hi Nghiêu dùng lượng lý trí còn lại lý giải lời nói của hấn, nửa ngày sau mới trì độn lắc đầu.

“Đúng vậy, anh khẳng định là học trò ngoan, loại chuyện như bị đánh này làm sao tới lượt anh được.”

Hình Thiên một bên đánh, một bên hồi tưởng: “Tôi trước đây thường xuyên bị đánh, sư phụ tôi đối với tôi yêu cầu đặc biệt nghiêm, bất tôi trong một phút đồng hồ mở khóa, chạm một giây thôi cũng bị đánh tay.”

“Bản lĩnh mở khóa của tôi đều do sư phụ đánh ra đấy, bất kỳ cái gì cũng dùng qua, thước dây, nhánh cây, thước đo..... Bất quá sư phụ tôi cũng có nguyên tắc, ông chỉ đánh tay, chưa bao giờ đánh chỗ khác như mặt này, mông này, chưa đánh một lần.”

“Tôi lần đầu tiên cũng là lần duy nhất bị người khác đánh mông là ở trường học, trước mặt toàn thể bạn bè, lão sư bắt tôi nằm lên bàn..... Cũng giống như Lăng đại ca hiện tại đây, đương nhiên, tôi có mặc quần.” Hấn vỗ lên cái mông trần trụi của đối phương một chút.

“Tôi cũng không nhớ rõ lúc ấy tôi đã làm gì, chỉ nhớ lão sư thực sự tức giận, cũng cầm thước như thế này, nhắm mông tôi đánh xuống.”

“Lão sư dùng khí lực đặc biệt lớn, nhưng cảm thụ lớn nhất lúc ấy của tôi không phải là đau, mà là mất mặt. Trước mặt toàn thể bạn học, nằm sấp bị thước đánh mông, cho dù chỉ là một đứa trẻ thì lòng tự trọng cũng chịu không nổi.” Hình Thiên thanh âm âm trầm.

“Tôi bị sư phụ đánh như cơm bữa, nhưng tôi chưa bao giờ hận ông, dù cho có bị ông đánh từ nhỏ đến lớn, tôi sợ ông. Trên đời này không có bất cứ khóa nào có thể làm khó ông, tôi sùng bái ông.”

“Nhưng lão sư lại không giống với, thời điểm hấn đánh tôi, tôi chỉ từ từ nhắm hai mắt, dùng phương thức trả thù duy nhất mà một đứa nhỏ có thể làm chính là tưởng tượng ra mình đang đánh lại hấn.”

“Mà tôi có thể tưởng tượng ra chuyện so với đánh mông càng mất mặt hơn, chính là tụt quần đánh mông. Cho nên khi lão sư đánh tôi, trong đầu tôi, hấn luôn luôn trần truồng bị tôi đánh, tựa như bây giờ.” Hấn lại độc địa đánh mấy cái, Lăng Hi Nghiêu da thịt do một khoảng thời gian dài căng chặt mà phản ứng chậm chạp, thậm chí ngay cả bị động phòng ngự cũng thực cố sức.

Hình Thiên nhắm mắt lại, động tác trên tay không ngừng, một chút lại một chút, phảng phất như quay lại thời điểm mười mấy năm trước tại phòng học, hấn là thằng bé bướng bỉnh kia, mà Lăng Hi Nghiêu chính là lão sư làm nhục hấn trước mặt mọi người. Ý tưởng chống trả trong đầu ngày đó rốt cuộc tại một khắc này đã trở thành hiện thực.

“Đến một trăm chưa?”

Lăng Hi Nghiêu đang chìm trong ảo cảnh của mình, nghe Hình Thiên hỏi như vậy, anh cũng không biết đã đếm tới bao nhiêu, chỉ lung tung gật gật đầu – anh đã đến cực hạn nhẫn nại.

Giây tiếp theo, anh thấy một bàn tay dùng lực nắm lấy tóc mình, tay còn lại đem hạ thân nguyên bản đang ngưỡng lên nhẹ nhàng kéo anh dậy, sau đó đột nhiên siết chặt, hung hăng triệt động vài cái, dục vọng bị khắc chế rốt cuộc không nén được, nương theo khoái cảm cực đại xâm nhập, bắn xa ngàn dặm.

9. Chương 9

Lăng Hi Nghiêu thở dốc nửa ngày, cảm giác thất lạc mới dần hồi phục, anh quay đầu, khuôn mặt mơ hồ của Hình Thiên trước sau lác lư mấy lần, rốt cuộc đã lấy lại được tiêu cự.

Hình Thiên đứng ở nơi đó tựa như chưa từng có chuyện gì xảy ra, cười hì hì nhìn anh.

“Tôi chỉ sợ Lăng đại ca làm dơ thắm.” Hắc cười giải thích.

Lăng Hi Nghiêu cúi đầu nhìn, bàn làm việc đã chịu trận thay thắm trải sàn, dấu vết chất lỏng màu trắng loang lổ trên bàn đã tố cáo hết thấy.

Anh cuống quýt lấy khăn tay chà lau, dấu vết có thể lau hết nhưng ký ức thì không, Hình Thiên không cần nghĩ cũng khẳng định được điểm này.

“Sau này Lăng đại ca làm việc trên chiếc bàn này sẽ không quên được đã từng làm gì ở đây.”

Mặt Lăng Hi Nghiêu đỏ lên, lúc này mới nhớ ra hạ thân vẫn đang trần trụi, vội luống cuống tay chân kéo quần, lại bị Hình Thiên dùng ngón trỏ gõ gõ hai cái lên bàn nhắc nhở, vừa rồi tháo vòng xuống còn chưa đeo lại đâu.

Thừa dịp Lăng Hi Nghiêu cúi xuống đeo vòng, Hình Thiên đi vòng qua sau lưng anh, sau mông đã chuyển sang màu đỏ hồng, có nơi thậm chí còn nhìn thấy cả vết thước lưu lại.

“Anh còn lái xe được không?” Hình Thiên hỏi.

“Có thể.” Lăng Hi Nghiêu nhanh chóng trả lời, sau khi chỉnh sửa lại quần áo ngăn nắp, chớp mắt đã khôi phục bộ dáng tinh anh ban đầu khiến Hình Thiên không khỏi thán thưởng trong lòng.

Bất quá rốt cuộc anh vẫn không thể lái xe. Lăng Hi Nghiêu vừa ngồi xuống, mông lập tức đau đến hít sâu một hơi, Hình Thiên đơn giản đỡ anh nằm sấp ở ghế sau, còn hắc lái xe đưa Lăng Hi Nghiêu về Thịnh Đức Gia Châu.

“Lăng đại ca, tôi muốn ăn món cá lần trước anh làm.” Vừa vào nhà Hình Thiên đã lớn tiếng đòi hỏi.

Lăng Hi Nghiêu cảm thấy buồn cười, vào những lúc này Hình Thiên đặc biệt giống một thằng nhóc to xác. Hoặc là nói hắc vốn chỉ là một đứa nhóc, nhưng có đôi khi hắc lại tản mát ra một loại khí chất khiến ngay cả một người đàn ông thành thực như anh cũng không thể ngăn cản, thậm chí cam nguyện cúi đầu xưng thần.

“Được, đợi tôi thay đồ xong sẽ làm.” Lăng Hi Nghiêu mở tủ lạnh, Hình Thiên quả thực rất giống một chú mèo, rất thích ăn cá, vậy nên trong tủ lạnh trữ đủ loại cá biển khác nhau, anh thậm chí còn nghĩ có nên mua một bể trữ cá hay không, như vậy Hình Thiên có thể ăn cá tươi mọi lúc.

Lăng Hi Nghiêu lấy cá ra, xoay người vào phòng thay đồ ở nhà, đi ra thấy Hình Thiên đang chơi game trên máy tính của anh đến vui vẻ.

“Cậu có muốn tắm trước không?” Lăng Hi Nghiêu đứng ở cửa thư phòng, nói.

Hình Thiên chơi đến nhập tâm, nào có quan tâm tới việc đó: “Ăn xong tắm cũng được.”

Lăng Hi Nghiêu cũng để tùy hắc, xoay người trở lại phòng bếp, trong phòng bắt đầu truyền đến từng trận mùi thơm.

Cơm chiều đã xong, Lăng Hi Nghiêu gọi Hình Thiên hai lần, đối phương vẫn khuông muống rồi khỏi máy tính.

“Lăng đại ca có thể ngồi rồi sao?” Hình Thiên nhìn một bàn đầy cao lương mỹ vị, nhưng vẫn không quên quan tâm đến mông Lăng Hi Nghiêu.

Mặt Lăng Hi Nghiêu hơi hồng: “Đã không còn đáng ngại.”

“Đó là do tôi thủ hạ lưu tình.” Hình Thiên nhắm một miếng cá thơm ngon cá gấp vào bát: “Thời điểm tôi bị đánh, lão sư xuống tay ác liệt hơn nhiều.”

“Lão sư dùng cách xử phạt thể xác là không đúng.” Lăng Hi Nghiêu đột nhiên nghĩ: “Cậu có thể tìm cấp trên của ông ta khiếu nại.”

Hình Thiên khinh thường liếc anh một cái: “Lúc đó tôi vẫn chỉ là một đứa bé, làm sao hiểu được điều này. Về sau lớn rồi mới biết xử phạt như vậy là sai, nhưng hồi bé có ai mà chưa từng bị giáo viên đánh đâu, a đúng rồi, không tính Lăng đại ca.”

Lăng Hi Nghiêu ngáp ngừng: “Thật ra thời của tôi lão sư cũng dùng cách này để phạt học sinh, thời đó xử phạt bằng thể xác còn nhiều hơn thời các cậu nhiều, học sinh phạm lỗi, lão sư sẽ đánh phạt như là điều hiển nhiên vậy.”

“Thật sao?” Hình Thiên tò mò ngậm dưa: “Phạt như thế nào?”

“Phạt đứng, chạy quanh sân thể dục, ngồi xổm trung bình tấn, cũng có người bị vụt tay, còn nữa, tôi cảm thấy mất mặt nhất chính là phạt quỳ trên bục giảng chép bài.”

Hình Thiên oa một tiếng: “Có đánh mông không?”

“Cũng có... nhưng đương nhiên không phải tôi.” Lăng Hi Nghiêu cuống quýt bỏ sung.

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó... tôi cảm thấy muốn thử một chút, dù sao tôi cũng chưa từng bị ai đánh phạt bao giờ, không biết đó là loại cảm giác gì...”

Hình Thiên vui vẻ cười thành tiếng: “Tôi mỗi lần bị sư phụ đánh đều muốn nhanh chóng trở nên lợi hại giống sư phụ, như vậy ông sẽ không đánh tôi nữa. Lúc bị lão sư đánh chỉ hận không thể đánh trả, ra là còn có người muốn thử cảm giác bị đánh a, anh phải nói sớm chứ.”

“Khụ.” Lăng Hi Nghiêu né tránh ánh mắt đánh giá của hắn: “Sau đó tôi cố ý phạm lỗi, sai lầm hậu quả rất nghiêm trọng, vốn tưởng lần đó nhất định sẽ bị đánh, ai ngờ lão sư chỉ phê bình vài câu, về nhà bị cấm túc một ngày, sau đó sự việc cứ thế qua đi.”

“Aizz, đây là thế đạo gì vậy.” Hình Thiên cố ý thở dài: “Người không muốn bị đánh thì cả ngày bị đánh, người muốn được đánh thì chẳng ai chịu đánh.”

“Có lẽ do không được trải qua nên mới muốn thử.”

Người Hình Thiên hơi nhướn người về phía trước, ánh mắt lóe sáng nhìn Lăng Hi Nghiêu: “Không ngờ Lăng đại ca bắt đầu biến thái từ lúc còn nhỏ như vậy.”

Vẫn là hai chữ đó, lần đầu tiên phát ra từ miệng Hình Thiên làm Lăng Hi Nghiêu cả người như bị đẩy vào hầm băng, hiện tại nghe lại một lần nữa cũng vẫn là cảm giác xấu hổ, nhưng hơn nữa là phần khởi. Chuyện cách nhau có một tháng, cho dù là nói chuyện hay nghe mệnh lệnh, tâm tình đều sinh ra thay đổi rất lớn.

Cơm nước xong, Hình Thiên phát tay đi tắm, tuy phòng dành cho khách cũng có phòng tắm, nhưng hắn lại thích phòng tắm trong phòng Lăng Hi Nghiêu hơn, bồn tắm không những lớn mà còn có chức năng mát xa.

Hắn thư thư phục phục trong nước, cảm thấy từng lỗ chân lông như được giãn nở, cả người sáng khoái không nói nên lời, nếu không phải do nước tắm nguội dần, hắn còn muốn nằm đó luôn đây.

Từ trong bồn tắm bước ra, Hình Thiên chợt nhớ ra khăn tắm Lăng Hi Nghiêu chuẩn bị vẫn còn để trong phòng, trong này chỉ có đồ cá nhân của Lăng Hi Nghiêu, lấy ra dùng nhất định là không ổn.

Nghĩ nghĩ, hần đẩy cửa phòng tắm lớn tiếng gọi đối phương.

“Lăng đại ca, Lăng đại ca!”

Gọi liên tiếp hai tiếng, dưới lầu mới có động tĩnh: “Làm sao vậy?”

“Tôi quên lấy khăn tắm! Ngay trên giường tôi a!”

“Chờ!” Thanh âm Lăng Hi Nghiêu lại gần, Hình Thiên nghe tiếng bước chân đoán đối phương hẳn là đang lên lầu, hần đi tới phòng bên cạnh, mở cửa phòng tắm chờ anh vào.

Thời điểm Lăng Hi Nghiêu cầm khăn tắm tới, trăm triệu lần không tưởng tượng được Hình Thiên cứ thế quang lỏa mà đứng soi gương, cả người chỉ quấn chiếc khăn mặt ngang hông, từng giọt nước xuôi theo tóc nhỏ xuống cằm, khuỷu tay, thậm chí chảy xuống thắt lưng, tí tách rơi xuống thảm lông bên cạnh.

Trong phòng tắm hơi nước ẩm áp bốc lên tạo nên cảm giác không chân thật, Lăng Hi Nghiêu chỉ cảm thấy hạ phúc nóng lên, một luồng khí truyền xuống, theo đó là từng trận đau buốt không thể kìm lại.

“Cảm ơn.” Hình Thiên mất thấy Lăng Hi Nghiêu đã đến, vươn tay ra chờ anh đưa khăn tắm.

Lăng Hi Nghiêu thu hồi suy nghĩ, nhanh chóng bước lên hai bước giao khăn tắm cho hần.

Đáng tiếc phút xuất thần ngắn ngủi không thể che giấu được ánh mắt sắc bén của Hình Thiên, hần quay đầu liền thấy, lập tức nhận ra biểu hiện khẩn trương bất thường của đối phương.

“Lăng đại ca, anh sao vậy?” Hình Thiên thân thiết hỏi một câu.

Muốn Lăng Hi Nghiêu nhìn thẳng vào loại cảnh tượng này vẫn rất khó khăn, ánh mắt anh lóe lên, không biết nên dời tầm mắt đi đâu: “Không, không có gì.”

“Mặt anh hơi hồng.” Hình Thiên bước ra ngoài một bước, cả người vốn chỉ được che bộ vị trọng yếu không ngần ngại xuất hiện trước tầm nhìn của đối phương, khiến Lăng Hi Nghiêu không thể xoay đầu đi chỗ khác.

“Cậu mau mặc quần áo vào đi, sẽ cảm lạnh đó.”

Hình Thiên rũ mắt nhìn lại bản thân, lại nhìn sang đối phương, con người khẽ động, hần đã hiểu ra tám chín phần.

Hần cầm khăn tắm trong tay lau mấy giọt nước còn đọng lại trên người, bước ra khỏi phòng tắm, cách Lăng Hi Nghiêu ngày càng gần, anh trở nên càng luống cuống.

“Tôi thiếu chút nữa quên mất, Lăng đại ca là đồng tính.” Hần vừa đi vừa cười: “Có cảm giác với thân thể của tôi sao?”

Mất thấy hần chỉ còn cách mình một khoảng, Lăng Hi Nghiêu kim lòng không đậu mà lui về sau một bước.

Lần này Hình Thiên không ép lên, hần tựa hồ có chút nghi hoặc xem xét lại thân thể mình. “Dáng người tôi cũng đâu có giống phụ nữ đâu, sao Lăng đại ca có thể coi tôi như phụ nữ chứ?”

Trong khái niệm của Hình Thiên, đồng tính luyến ái ắt phải tồn tại một bên ảo lả. Hồi hần học trung học, trong lớp có một bạn học như vậy, còn bị hần cười nhạo không ít lần, hần thật sự nhìn không ra giữa mình và người bạn đó có điểm nào giống nhau.

Lăng Hi Nghiêu có chút chột dạ giải thích: “Không, không phải coi cậu như phụ nữ.”

“Vậy thì vì sao...” Hình Thiên bưng tỉnh: “Chẳng lẽ Lăng đại ca sắm vai nữ?”

Hai người cách nhau quá gần, Lăng Hi Nghiêu căn bản không biết nên dời ánh mắt đi đâu, trên người đối phương truyền đến mùi dầu gội quen thuộc, anh chưa bao giờ nghĩ dầu gội đầu mình dùng lại có mùi nồng đậm đến vậy, hương vị nồng đậm đó khiến người ta đánh mất năng lực làm chủ. Bị nhiệt khí phát ra trên người Hình Thiên lấn át, đại não Lăng Hi Nghiêu bắt đầu mơ màng.

Thấy Lăng Hi Nghiêu buồn bực không nói lời nào, Hình Thiên biết mình đã đoán đúng: “Tôi cũng nghĩ vậy, đem nới đó của mình khóa lại, có lẽ chỉ cảm thấy đẳng sau là đủ rồi.”

Hình Thiên lời nói càng ngày càng trắng trợn khiến Lăng Hi Nghiêu chỉ muốn chạy trốn: “Tôi đi xem quần áo đã giặt xong chưa.”

Hình Thiên một tay giữ anh lại: “Quần áo giặt xong vẫn còn đó, ngược lại tôi lại rất ngạc nhiên.”

Hắn cơ hồ dùng cả người phong tỏa đường thoát của Lăng Hi Nghiêu: “Lăng đại ca không phải là từ đầu đã... có loại ý nghĩ này với tôi chứ?”

Hắn quay đầu đi: “Tìm tôi mở khóa là có dự mưu từ trước?”

“Tôi thật sự làm mất chìa khóa.” Lăng Hi Nghiêu giải thích.

“Vậy nếu lần đầu tiên đến mở khóa là Lưu thúc, anh có gọi chú ấy đến tiếp không?”

Hình Thiên nói đúng trọng điểm, triệt để vạch trần tâm tư Lăng Hi Nghiêu.

“Trả lời tôi.” Hình Thiên truy hỏi.

“...Sẽ không.” Lăng Hi Nghiêu thành thật thừa nhận.

“Chắc chắc.” Hình Thiên chắc hai tiếng: “Thì ra Lăng đại ca vẫn luôn ôm loại ý nghĩ đó tiếp cận tôi.” Lời hắn nói nghe như đang tức giận, nhưng giọng điệu lại mang ý cười: “Tôi là loại thiếu niên mới vào đời chưa lâu, thiếu chút nữa bị Lăng đại ca lừa rồi.”

Người đàn ông thành thực bị một thiếu niên chưa trải đời nhiều dồn vào góc tường, quả thực không biết nên làm thế nào mới tốt.

“Mỗi lần Lăng đại ca tự an ủi tôi đều ở bên cạnh đâu.” Hình Thiên hơi bĩu môi như đang làm nũng. “Không phải Lăng đại ca luôn nghĩ tới tôi đấy chứ?”

Bí mật trong lòng Lăng Hi Nghiêu từng chút từng chút bị Hình Thiên lật tẩy, mặt đỏ như tôm luộc.

“Thật sự là làm người ta thẹn thùng.”

Những lời cuối cùng Lăng Hi Nghiêu thật sự không biết hắn đang nói về ai. Hình Thiên nhìn qua, một chút cũng không giống người đang ở trong hoàn cảnh nan kham, thậm chí còn có vẻ đắc ý.

“Cho tôi xem.”

Lăng Hi Nghiêu không theo kịp suy nghĩ của hắn: “Xem cái gì?”

Hình Thiên chỉ xuống phía dưới: “Xem Lăng đại ca có loại suy nghĩ không trong sạch với tôi thật không?”

Lăng Hi Nghiêu theo bản năng che hạ thân: “Này... không cần đâu...”

“Cũng không phải là lần đầu tiên nhìn, anh ngưỡng chừng gì chứ.” Hình Thiên tự tay cởi quần anh, quả nhiên dưới sự trói buộc của chiếc vòng kim loại, nơi đó bắt đầu rục rịch ngóc đầu.

“Nha? Lúc tan tằm vừa bắn xong đã cứng lại nhanh hư vậy rồi, Lăng đại ca thật sự chưa được thỏa mãn mà.” Hình Thiên không ngần ngại nhận xét: “Khó trách muốn tự khóa bản thân lại.”

“Tôi, tôi không phải vì như vậy...”

“Lăng đại ca.” Hình Thiên mới mặc kệ anh nói, một tay sờ nơi đó, vòng kim loại lúc này vẫn nhét đủ một ngón tay vào: “Anh từng mở khóa sao?”

Tác giả có lời muốn nói: Khẳng định có người đi sưu ma hoa! khẳng định có người đi sưu ma hoa!!

10. Chương 10

“Anh từng mở khóa sao?” Hình Thiên câu hỏi giấu huyền cơ.

Lăng Hi Nghiêu kinh ngạc lắc đầu.

“Anh có chìa khóa mở được ổ khóa này sao?”

Tiếp tục lắc đầu.

“Tôi cũng không có.” Ánh mắt Hình Thiên tà ác nhìn xuống: “Cho nên tôi cũng muốn biết vì một người đàn ông khác mà cứng lên sẽ có cảm giác gì...”

Lăng Hi Nghiêu khản trương nuốt nước bọt.

“Ha ha ha.” Hình Thiên không kìm được cười lớn: “Đùa anh thôi, anh còn tưởng thật.”

Lăng Hi Nghiêu trên mặt lúc đỏ lúc trắng, không rõ là do hoảng sợ hay do thất vọng.

“Nhưng tôi quả thật không tưởng được.” Hình Thiên lui lại mấy bước để Lăng Hi Nghiêu có thể chỉnh lại trang phục: “Không nghĩ tới người Lăng đại ca thích lại là tôi.”

Hắn tuổi trẻ lại đẹp trai thật sự rất hợp ý Lăng Hi Nghiêu, từ lần gặp nhau đầu tiên, Lăng Hi Nghiêu đã nhận ra điều đó.

Biết hắn là thẳng nam, Lăng Hi Nghiêu từng phút từng giây nơm nớp lo sợ, tự nhủ không được vượt qua ranh giới, quan hệ giữa hai người có thể phát triển đến ngày hôm nay chính là nữ thần may mắn đã rất thiên vị Lăng Hi Nghiêu rồi, anh cho tới giờ bây vẫn chưa từng mong đợi nhiều hơn.

Lại nhìn Hình Thiên, hắn chỉ tùy ý quần khăn quanh người, khăn tắm ngang hông lúc nào cũng có thể tùy thời rơi xuống lộ ra cảnh xuân vô hạn.

Hắn hoàn toàn không có biểu hiện khản trương khi biết bản thân là thẳng nam bị gay nhòm ngó, ngược lại còn cảm thấy đắc ý dào dạt vì có thể dùng sắc dụ Lăng Hi Nghiêu.

“Đi theo tôi.” Hắn dẫn đường ra khỏi phòng, chủ nhân căn phòng không hiểu rõ tình huống đi theo phía sau.

“Đi đâu vậy?”

“Anh rất nhanh sẽ biết.”

Hình Thiên không lừa anh, Lăng Hi Nghiêu đúng là rất — nhanh — liền biết mục đích của đối phương.

Tầng hai nhà Lăng Hi Nghiêu có một phòng tập thể hình nhỏ, lúc trước Hình Thiên phát hiện ra, bên trong có máy chạy bộ, xe đạp, không ít loại máy tập tạ ở góc phòng, còn có bao cát hình trụ dùng để đấm bốc.

“Đây là...?”

“Không phải anh đang ghen sao.” Hình Thiên tốt bụng chỉ chỉ phía dưới: “Tôi muốn giúp anh giải quyết a.”

Lăng Hi Nghiêu lại một lần nữa bị hắn lột quần: “Nhắm mắt.”

Hiện giờ nghe thấy câu này, anh theo phản xạ có điều kiện nhắm mắt lại, hạ thân chợt nhẹ đi, anh biết Hình Thiên đã tháo khóa xuống.

“Nhìn thấy bao cát kia không?” Hình Thiên chỉ vào góc, ra lệnh: “Nằm lên trên, cọ đến khi bắn mới thôi.”

Lăng Hi Nghiêu như bị đóng đinh tại chỗ.

“Quên mất quy tắc của chúng ta rồi sao?” Hình Thiên nhướn mày, “Khi nào anh bắn, bắn ở đâu, bắn như thế nào, đều do tôi quyết định, anh không phải muốn đối ý chứ... Lăng đại ca?”

Lời Hình Thiên nói Lăng Hi Nghiêu thế nào lại không hiểu, ngay từ lúc bắt đầu anh đã biết bản thân hoàn toàn không có ý muốn thay đổi. Dưới cái nhìn chăm chú của Hình Thiên, anh chậm rãi tiến lại gần góc tường, quỳ gối, tách hai chân, tay đỡ lấy hai bên bao cát, giống như chó đực động dục bắt đầu chà xát.

Từ góc độ của Hình Thiên chỉ có thể thấy được bóng lưng không ngừng nhấp nhô của đối phương, tuy không được nhìn thấy biểu cảm của đối phương cũng có chút tiếc nuối, nhưng Hình Thiên không tính đi qua đó.

Lăng Hi Nghiêu biết Hình Thiên không đến gần, nhưng ánh mắt thị gian thời khắc không ngừng nhắc nhở anh. Ma sát trên bề mặt cao su rất nhanh trở nên trắng mịn, khí quan nhanh chóng lệch khỏi quỹ đạo ban đầu, không ngừng chà xát lung tung, làm chỗ đó bôi quét đến rối tinh rối mù.

Buổi chiều vừa phóng thích một lần, bây giờ muốn bắn ngay cũng không dễ dàng như vậy, Lăng Hi Nghiêu cố hết sức vận vẹo eo, ra sức đè ép hạ thân về phía trước. Không cần nhìn cũng biết nơi đó của anh bị giày vò đến không còn hình dáng.

Sau lưng vang lên âm thanh chuyển động của bánh xe, Hình Thiên cư nhiên nhàn nhã đạp xe đạp.

“Tôi muốn xem xem đến lúc Lăng đại ca bắn ra tôi có thể chạy bao nhiêu km.”

Hắn không nhanh không chậm đạp xe, bảng tính điện tử tự động chậm rãi nhảy số, 0.5 km, 1 km, 1.5 km... Lăng Hi Nghiêu cuối cùng cũng thở gấp vài cái, ôm chặt bao cát run rẩy bắn ra, trên bụng lẫn bao cát dính đầy chất lỏng màu trắng.

“Lăng đại ca hôm nay đúng là có lời, liên tiếp bắn hai lần, hẳn là rất thích đi.” Hình Thiên chờ đối phương dọn xong hiện trường mới từ trên xe đạp nhảy xuống, chiếc khăn quanh hông suýt nữa rơi xuống. “Tôi cũng giống Lăng đại ca làm việc nửa ngày, thật sự là mệt muốn chết rồi.”

Lăng Hi Nghiêu trừng mắt nhìn: “Có muốn tôi mát xa giúp không?”

Hình Thiên kinh ngạc nhướn mày: “Lăng đại ca còn biết mát xa? Thật là đa tài nha.”

“Chỉ biết một chút thôi.”

“Ngô.” Hình Thiên suy nghĩ một giây: “Vậy làm phiền Lăng đại ca rồi.”

Hình Thiên thoải mái từ từ nhắm lại hai mắt nằm dài trên giường, chiếc khăn tắm duy nhất cũng đã cởi ra vắt ngang hông, đối với Lăng Hi Nghiêu mà nói, không có thứ gì hoạt sắc sinh hương hơn so với cảnh này.

Cảm nhận được đối phương dè dặt ngồi lên người, chỉ sợ chạm phải nơi không nên chạm, khéo miệng hắn không kìm được mà cong lên. Chỉ trong một quãng thời gian ngắn ngủi hắn đã hiểu ra thân thể mình có bao nhiêu lực sát thương với Lăng Hi Nghiêu, tựa như mới phát hiện ra một niềm vui mới, thật sự rất thích thú.

Hắn yên tâm thoải mái hưởng thụ phục vụ của Lăng Hi Nghiêu. Lăng Hi Nghiêu lực tay rất mạnh, ấn rất chuẩn xác, Hình Thiên toàn thân thả lỏng đến cực hạn, nhiều lúc thiếu chút nữa thì ngủ quên.

Qua hồi lâu, hắn thở dài một hơi, thanh âm phát ra từ trong cổ họng: “Đại ca, anh thật biết cách hầu hạ người khác a.”

Động tác trên tay Lăng Hi Nghiêu chậm lại, sau đó lại ấn mạnh hơn.

Miệng Hình Thiên vẫn lẩm bẩm lầu bầu: “Biết nấu cơm, biết mát xa, còn kiếm được tiền, nếu anh là phụ nữ tôi nhất định sẽ lấy anh làm vợ.”

Lăng Hi Nghiêu mím môi, dọc theo bờ vai ấn xuống hông, rồi lại đẩy ngược lên trên, Hình Thiên hô hấp càng ngày càng đều đặn như đã ngủ say.

Hình Thiên trong lúc nửa tỉnh nửa mê nghe thấy tiếng Lăng Hi Nghiêu dè dặt vang lên, hắn mới biết đã xong.

“Chân có muốn mát xa không?”

“Muốn a.” Hắn đáp: “Đạp xe chân cũng đau.”

Sức nặng của Lăng Hi Nghiêu từ trên lưng biến mất, anh không trực tiếp mát xa chân mà là mát xa gang bàn chân trước, anh đặt ngón cái ở huyệt vị giữa lòng bàn chân, dùng sức ấn đến khi chỗ đó trắng không còn chút máu, tiếp tục chậm rãi di chuyển xuống dưới nửa gang, lặp đi lặp lại nhiều lần.

Hình Thiên cũng hiểu tác dụng của loại mát xa này nhưng cho tới bây giờ chưa từng thử qua, hôm nay là lần đầu tiên, quả nhiên danh bất hư truyền.

Hắn cũng từng nghe người khác nói, gang bàn chân là nơi tập trung rất nhiều dây thần kinh nối tới thận, bao gồm cả tuyến sinh dục, nguyên nhân cụ thể thì không rõ lắm, nhưng những thứ đó không phải là giả. Được Lăng Hi Nghiêu mát xa một hồi, chỗ đó của hắn còn thật sự có phản ứng đâu.

Lăng Hi Nghiêu mát xa bàn chân xong, dọc theo cổ chân vuốt lên bắp chân, cách một lớp khăn ấn xuống đùi.

Hình Thiên vốn đang nằm úp bất ngờ lật người một cái, bắt lấy cổ tay Lăng Hi Nghiêu, không chút khách khí ấn lên dục vọng đã bán góc đầu.

Lăng Hi Nghiêu giống như đụng phải thứ gì đó nóng đến bỏng tay, nhanh chóng rút tay lại, nhìn Hình Thiên đến mắt cũng chẳng thêm mở ra.

“Ấn” Hắn nặng nề hừ ra một tiếng, âm tiết cuối kéo dài, hoàn toàn là loại giọng điệu sai khiến, mặc dù không mở miệng nhưng người khác cũng nghe ra đó là câu mệnh lệnh.

Lăng Hi Nghiêu một lúc lâu sau mới hồi phục lại trạng thái bình thường, cẩn thận xác định đối phương không phải là trêu đùa mình mới yên tâm đổ vài giọt dầu ô liu lên lòng bàn tay, sau đó xoa vào nhau.

Thẳng đến khi Lăng Hi Nghiêu chạm vào, Hình Thiên mới hiểu rõ vừa rồi anh chà tay nửa ngày để làm gì. Lòng bàn tay Lăng Hi Nghiêu trở nên nóng bỏng, vừa chạm đến đã có cảm giác kỳ diệu khó nói nên lời.

“Ấn...” Vẫn là một âm tiết đó, nhưng lại uyển chuyển ngân dài có vẻ sáng khoái. Một tiếng này như thầm khen ngợi Lăng Hi Nghiêu, anh dùng lực vừa đủ, tốc độ phù hợp, kích thích cũng vừa vặn, ngay cả hai khối cầu căng tròn bên dưới cũng không bỏ qua.

“Kỹ thuật thật tốt.” Hình Thiên không nhịn được khen ngợi. “Chẳng trách mỗi lần mở khóa cho anh lại thích đến vậy.”

Đủ loại kích thích từ hạ thân làm Hình Thiên thoải mái đến không muốn mở mắt, Lăng Hi Nghiêu không kiêng nể ngần nhìn khuôn mặt tuần tú của hắn, nhìn khuôn mặt ấy vì từng động tác của anh mà lộ ra biểu cảm thỏa mãn, trong lòng anh lại ngập tràn cảm giác thỏa mãn khó hiểu.

Anh không muốn thời gian cứ như vậy mà trôi đi, tay không tự giác thả chậm tốc độ khiến Hình Thiên nhú mày một cái.

“Anh mỗi tay sao Lăng đại ca?”

Lăng Hi Nghiêu nhanh chóng lấy lại tinh thần, nhắm mắt tăng tốc, lòng bàn tay ma xát đến nóng bừng. Hình Thiên theo động tác của anh hô hấp cũng trở nên dồn dập hơn.

“Dừng dừng lại.” Hắn đột nhiên nói. Lăng Hi Nghiêu biết hắn sắp đạt cao trào, thừa dịp Hình Thiên đang thả lỏng cảnh giác liền cúi đầu, không hề đoán trước mà ngậm toàn bộ dục vọng của đối phương vào miệng.

Hình Thiên đột nhiên cảm thấy hạ thân tiếp xúc với thứ gì đó so với bàn tay càng ấm áp, càng ẩm ướt hơn. Hắn không thể nghĩ thêm được gì nữa, theo bản năng vươn tay ra giữ chặt đầu đối phương, phần hông dùng sức đóng đưa vài cái.

Lúc sắp đạt đến cao trào, hắn phát ra tiếng rên ngắn ngủi. Lăng Hi Nghiêu cắn đúng thời gian khe hút, ngay lập tức trăm vạn hùng binh tuôn trào tựa như quá giang đại hại, dục vọng của Hình Thiên thẳng tắp đâm đến nơi sâu nhất trong yết hầu Lăng Hi Nghiêu, hơn nửa ngày mới chậm rãi mềm xuống.

Hình Thiên sau khi kích động đùa giỡn, phản ứng đầu tiên chính là ngượng ngùng. Hắn chỉ muốn Lăng Hi Nghiêu giúp mình bắn một chút thôi, ai ngờ hắn lại bắn luôn vào miệng người ta.

Nhưng dù sao cũng là đối phương chủ động đưa tới, hắn là không đến lượt hắn lo lắng đi... Hình Thiên điều chỉnh lại tâm tình, ho nhẹ một tiếng: “Anh không nhớ ra sao?”

Lăng Hi Nghiêu mắt tự nhiên một giây, sau đó thật sự chạy vào phòng vệ sinh lắc lư một hồi rồi mới quay lại. Hình Thiên vẫn như trước tay chân giang rộng nằm trên giường, khăn tắm cũng không thêm đẩy lên.

Lăng Hi Nghiêu thoáng nhìn qua rồi vội vàng rời tầm mắt, đắp chăn lên cho hắn: “Cẩn thận bị cảm.”

Hình Thiên nhìn đối phương, cũng không mấy để ý, hắn cũng không thấy có gì vướng mắc, dù sao người chịu thiệt cũng không phải hắn nha, nghĩ vậy liền khôi phục lại bộ dạng vô tâm vô phế lúc đầu.

Ngọn nguồn của rối rắm biến mất, thay vào đó chính là bối rối nồng đậm. Đàn ông thật sự là sinh vật kỳ quái, mặc kệ lúc trước tình lực dư thừa cỡ nào, bỗng chốc một hồi lập tức buồn ngủ, toát lên ý niệm này xong Hình Thiên không tự chủ được ngáp một cái.

Lăng Hi Nghiêu cũng nhìn ra đối phương mệt mỏi: “Cậu nghỉ ngơi sớm chút đi.”

Hình Thiên vỗ vỗ giường: “Muốn ngủ cùng không?”

Lăng Hi Nghiêu kinh ngạc, nửa ngày mới phát hiện ra Hình Thiên đang cố nhin cười, biết mình lại bị hắn đùa giỡn.

“Ngủ ngon.” Anh chỉ có thể nói vậy.

Hình Thiên quần chân lăn mấy vòng: “Ngủ ngon, Lăng đại ca.”

Tác giả có lời muốn nói: Nhà ta cũng có một bao cát, bắt quá là một đầu được treo lên, này nhất định chỉ có thể là một bao cát.

Không thì nó còn có thể là cái gì?

11. Chương 11

Sáng hôm sau di động Hình Thiên không vang lên như thường ngày, hắn đơn giản là ngủ nướng, lúc thức dậy Lăng Hi Nghiêu đã không còn ở đây, anh lưu lại bữa sáng và chìa khóa xe cho Hình Thiên.

Tuy là cuối tuần nhưng tính chất công việc của hai người hoàn toàn bất đồng. Lăng Hi Nghiêu càng tới cuối năm càng bận rộn, ngay cả cuối tuần cũng phải đến công ty. Hình Thiên nguyên bản không có cuối tuần, nhưng thời gian hắn bận rộn tương đối dàn đều, mọi người cũng sẽ không bởi vì sắp đến tết âm lịch mà càng thường xuyên quên mang chìa khóa, ngày nghỉ linh tinh gì đó đối với hắn ngược lại không bị ảnh hưởng.

Cứ như vậy, hai người một tuần gặp nhau một lần giảm còn hai tuần một lần, hơn nữa Lăng Hi Nghiêu lòng đầy áy náy nói với Hình Thiên, hai tuần sắp tới anh sẽ vô cùng bận rộn, sau đó đi công tác một tuần, về nhà ăn tết một tuần, ít nhất cũng phải một tháng không thể nấu cơm cho Hình Thiên.

Hình Thiên ăn ít đi mấy bát ngược lại không quan trọng, bất quá: “Chỗ đó của anh làm sao đây?”

“Cái này.....” Lăng Hi Nghiêu trong lòng nghĩ đến đều là Hình Thiên, ngay cả đại sự của bản thân cũng ném ra sau đầu.

“Hay là để tôi mở ra cho anh.” Hình Thiên đơn giản nói.

Lăng Hi Nghiêu đáp lại không suy nghĩ: “Đang mang lâu đột nhiên tháo xuống tôi sợ không quen.” Anh thật cẩn thận thử thăm dò: “Mấy tuần này..... Chìa khóa có thể trước đưa tôi bảo quản không? Qua năm mới tôi sẽ đưa lại.”

Hình Thiên biểu tình cổ quái: “Anh xác định?”

Lăng Hi Nghiêu biết hắn không muốn, nhanh chóng sửa miệng: “Chìa khóa vẫn là để Tiểu Thiên bảo quản đi, một tháng tôi nghĩ có thể nhịn được, lúc trước cũng không phải chưa từng như vậy.” Anh ám chỉ chuyện mất chìa khóa lần trước.

Hình Thiên bất động thanh sắc nhìn anh một lúc lâu, nhìn đến khi Lăng Hi Nghiêu đáy lòng sợ hãi.

“Cũng được.” Hình Thiên dường như sau khi cân nhắc nhiều lần, rốt cuộc đưa ra quyết định: “Chìa khóa trước hết cho anh giữ, sau tết âm lịch..... nói sau.”

Lăng Hi Nghiêu không rõ sẽ phải nhận hình phạt gì nếu tiếp nhận chìa khóa: “Tôi sẽ cố gắng không dùng.”

Hình Thiên biểu tình tựa tiểu phi tiểu: “Đừng cố ghen hông đó.”

Thời gian cứ thế trôi đi, Lăng Hi Nghiêu đứng như lời anh nói bận đến tối mày tối mặt, hai người liên lạc ít tới mức đáng thương. Hình Thiên không sợ anh sẽ cầm chìa khóa biến mất, ngược lại hắn rất bình tĩnh chờ đối phương lại đến tìm hắn.

Kết quả quả nhiên không ngoài sở liệu, sau khi kỳ nghỉ tết chấm dứt, Lăng Hi Nghiêu về mặt phong trần mệt mỏi xách lễ vật xuất hiện dưới nhà Hình Thiên, quả thực anh khiến người ta hoài nghi rốt cục anh có từng ghé qua nhà hay không.

Phòng của Hình Thiên so với Lăng Hi Nghiêu nhỏ hơn nhiều, hơn nữa hắn ở một mình cũng lười thu dọn, thành ra nhà cửa lộn xộn, này cũng là một trong những nguyên nhân vì sao cuối tuần hắn thích đến nhà Lăng Hi Nghiêu.

Mới đầu Hình Thiên còn có chút lo lắng, sợ lần đầu tiên Lăng Hi Nghiêu tới chơi nhìn thấy sẽ ghét bỏ, nhưng biểu hiện của đối phương lại là hoàn toàn không ngại, nhà Hình Thiên mặc kệ là loạn thành ổ heo hay ổ chó, chỉ cần có Hình Thiên ở đó, Lăng Hi Nghiêu liền cảm thấy hơn hẳn biệt thự nhà mình trăm ngàn lần rồi.

“Thế nào.” Hình Thiên hỏi chuyện hắn quan tâm nhất: “Chìa khóa dùng tốt không?”

Lăng Hi Nghiêu thanh thanh yết hầu, thấp thỏm mở miệng: “Chúng ta trước hết không nói chuyện này được không? Kỳ thật tôi vốn định quay lại sớm mấy ngày, nhưng trong nhà phát sinh chuyện ngoài ý muốn, thế nên trì hoãn.”

“Nga?” Hình Thiên thân thiết hỏi: “Nhà Lăng đại ca có chuyện gì vậy?”

“Cha mẹ tôi đối với tôi rất tức giận, tôi không thể không ở lại đợi thêm vài ngày trấn an cảm xúc hai người.”

“Lẽ mừng năm mới vốn nên ở nhà, cũng không tính là lâu..... mà bọn họ vì sao lại sinh khí?”

Lăng Hi Nghiêu ánh mắt nghiêm túc nói: “Bởi vì tôi đã come out.”

Hình Thiên nửa ngày cũng không thấy nói gì, Lăng Hi Nghiêu sợ hắn sẽ nói ra điều khác, nhanh nói tiếp.

“Kỳ thật từ khi còn học trung học tôi đã biết rõ tính hướng của mình, đã nhiều năm như vậy vẫn chưa một lần thẳng thắn, không chỉ vì sợ cha mẹ thất vọng, còn bởi vì tôi chưa tìm được người khiến tôi thẳng thắn đối mặt.”

“Vậy sao bây giờ anh lại nói?” Hình Thiên xen mồm.

“Bởi vì tôi đã tìm thấy.”

Lăng Hi Nghiêu ánh mắt vững vàng dừng lại trên mặt Hình Thiên: “Tiểu Thiên, tôi vốn tưởng rằng một tháng không mở khóa sẽ rất khó khăn, nhưng sau này mới phát hiện, nguyên lai gian nan nhất lại là trong một tháng này không thể gặp cậu.”

“Không có cậu mở khóa cho tôi, tôi thậm chí ngay cả ý muốn mở ra cũng không có.”

“Có lẽ ngay từ đầu đeo khóa không phải vì cậu, nhưng từ nay về sau tôi chỉ muốn cậu là người cởi khóa.”

“Cho nên.” Hình Thiên tỉnh tể suy từ lời nói của anh: “Đúng một tháng này anh đều chưa đụng đến chiếc chìa khóa kia?”

Lăng Hi Nghiêu lắc đầu, đồng thời hướng tới Hình Thiên vươn ra tay, Hình Thiên chỉ cảm thấy lòng bàn tay chợt lạnh, nhìn lại, trong tay quả nhiên nhiều hơn một chiếc chìa khóa.

“Chìa khóa này vẫn là giao cho cậu bảo quản, nếu có thể, tôi hy vọng cậu có thể vĩnh viễn bảo quản nó.”

Hình Thiên nắm chìa khóa, khoe miệng hơi hơi gợi lên: “Lăng đại ca anh này là có ý gì, phó thác chung thân sao?”

“Tôi có thể có vinh hạnh này sao?”

Lăng Hi Nghiêu giống như cầu hôn, quỳ một gối xuống trước mặt Hình Thiên: “Tiểu Thiên, tôi có thể theo đuổi cậu không?”

Hình Thiên nhin không được muốn cười: “Tôi là thẳng.”

“Lần đầu tiên cậu nhìn thấy tôi bộ dạng kia còn từng mắng tôi là biến thái, nhưng sau đó cậu vẫn tiếp nhận.”

“Thật sự như thế.” Hình Thiên nhếch miệng cười: “Không chỉ như thế, anh còn biến tôi thành biến thái luôn.”

“Cho nên tôi muốn phụ trách với cậu.” Lăng Hi Nghiêu thuận lý thành chương.

Lúc này Hình Thiên triệt để cười thành tiếng, Lăng Hi Nghiêu thấy hần như thế, trong lòng như đặt được tảng đá lớn xuống.

“Tiểu Thiên, tôi thích cậu.” Anh rút cuộc có thể đem những điều dấu kỹ dưới đáy lòng nói ra: “Bắt đầu từ thời khắc cậu mở khóa cho tôi.”

“Mở khóa cửa nhà anh?”

“Không.” Lăng Hi Nghiêu đỏ mặt, nhìn thoáng qua phía dưới, ý tứ không cần nói cũng biết.

“Anh đứng lên.” Hình Thiên nói với anh: “Cởi quần.”

Lăng Hi Nghiêu vịn lần không nghĩ tới hần sẽ nói như vậy, khuôn mặt nguyên bản đang phiếm hồng càng đỏ hơn, ngoan ngoãn nghe theo.

Hình Thiên giơ chìa khóa trong tay lên, Lăng Hi Nghiêu phản ứng đầu tiên chính là nhắm mắt lại, nhưng bị Hình Thiên ngăn cản.

“Mở mắt ra, nhìn tôi.”

Trước mặt Lăng Hi Nghiêu, Hình Thiên cầm chìa khóa vào ổ, trái phải chuyển động một chút, khóa vẫn không nhúc nhích.

“Đây là.....” Lăng Hi Nghiêu trong lòng tràn ngập hoang mang.

“Tôi đã nói rồi, này chỉ là chìa khóa giả thôi, mà kia lại là một ổ khóa khác, sao có thể mở được chứ?” Hình Thiên rút chìa khóa ra, thuận tay ném ra đằng sau.

“Sao lại như vậy, kia.....” Vậy lúc trước Hình Thiên mở khóa cho anh như thế nào?

“Kỳ thật tôi chỉ muốn nhìn thấy biểu hiện sốt ruột khi Lăng đại ca phát hiện ra chìa khóa không thể dùng thôi.” Hình Thiên sờ sờ chiếc nhẫn bên tay trái một chút: “Chỉ là không nghĩ tới anh cứ nhiên thật sự cả tháng không mở khóa.”

Lăng Hi Nghiêu cũng chú ý tới biến hóa của chiếc nhẫn kia: “Tiểu Thiên, nhẫn của cậu.....”

“Đây là sự phụ truyền lại cho tôi, trước kia ông đeo ở ngón út, ngón tay tôi so với ông gầy hơn, cho nên chỉ có thể đeo ở ngón áp út.”

Hình Thiên vừa nói vừa dễ dàng mở khóa giúp Hình Thiên.

“Đây là vũ khí bí mật của sư môn tôi, chỉ có hai người biết, một là sư phụ tôi, còn lại chính là tôi.” Hần nâng mắt: “Hiện tại lại thêm một người nữa.”

Lăng Hi Nghiêu suy tư một lát, mừng rỡ như điên: “Cậu nói cho tôi biết bí mật lớn như vậy, có phải chứng tỏ cậu đã chấp nhận tôi, đúng không?”

“A, cái này khó nói.” Hình Thiên đỉnh đặc ngồi trở lại: “Biến thái không phải luyện thành trong một hai ngày, thẳng nam cũng không thể bẻ cong trong một ngày, anh nói có đúng không, Lăng đại ca?”

Lăng Hi Nghiêu một chút cũng không bị đả kích: “Thế nhưng tôi tin tưởng chỉ cần cố gắng, vô luận là khóa khó mở cỡ nào, một ngày nào đó vẫn có thể mở ra.”

Hình Thiên không vui nheo mắt: “Anh nói ai là khóa?”

“Là tôi.” Lăng Hi Nghiêu mỉm cười sửa miệng: “Hãy để tôi làm khóa của cậu.”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-giam-doc-va-anh-chang-mo-khoa>